

**Composite volume including Qānūnğah [a resume of Kitab al-Qanun];
Risāla Nabd.**

Contributors

Maḥmūd b. Ḥasan al-Ğaġmīnī al-ħwārizmī

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/e7rjccfw>

License and attribution

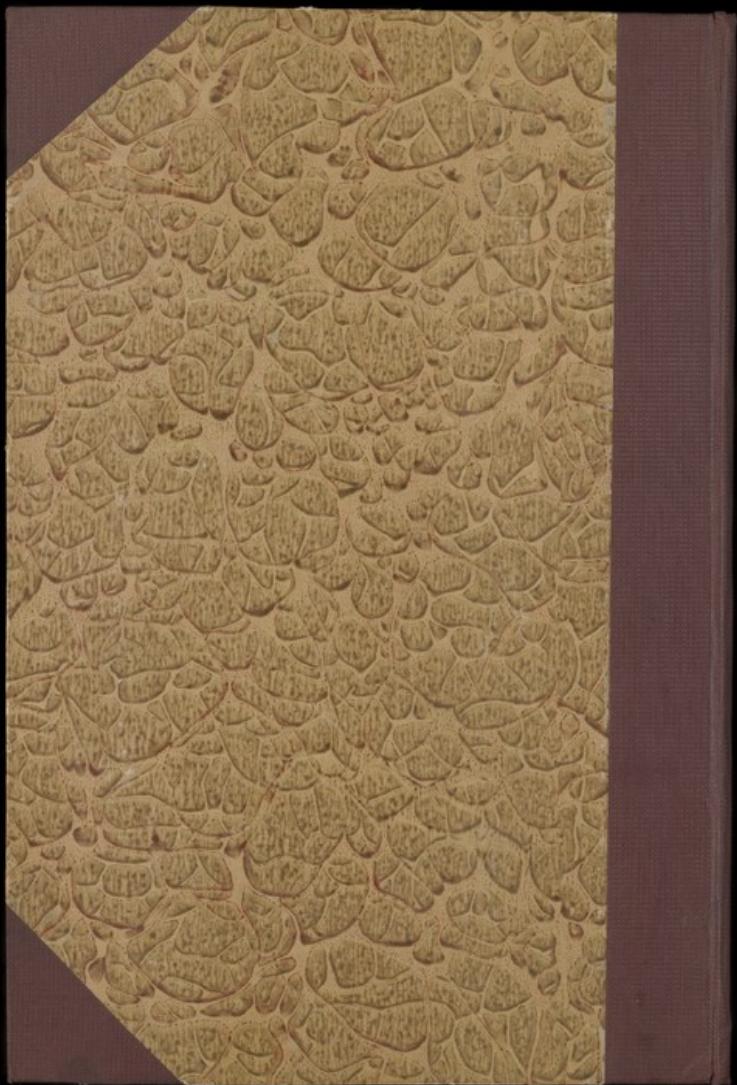
You have permission to make copies of this work under a Creative Commons, Attribution license.

This licence permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited. See the Legal Code for further information.

Image source should be attributed as specified in the full catalogue record. If no source is given the image should be attributed to Wellcome Collection.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

WMS Dr. 310
Serikat 331

Mukhtasir Qānūn
and
Risāla Nabd

MUKHTASIR QANUN and RISALA NARD. (Manuscript)

11" x 8". About 30 leaves. Medicine.

XXX-17
68801 X
or 310

12
unidentified,
but compendia
of the normal
type

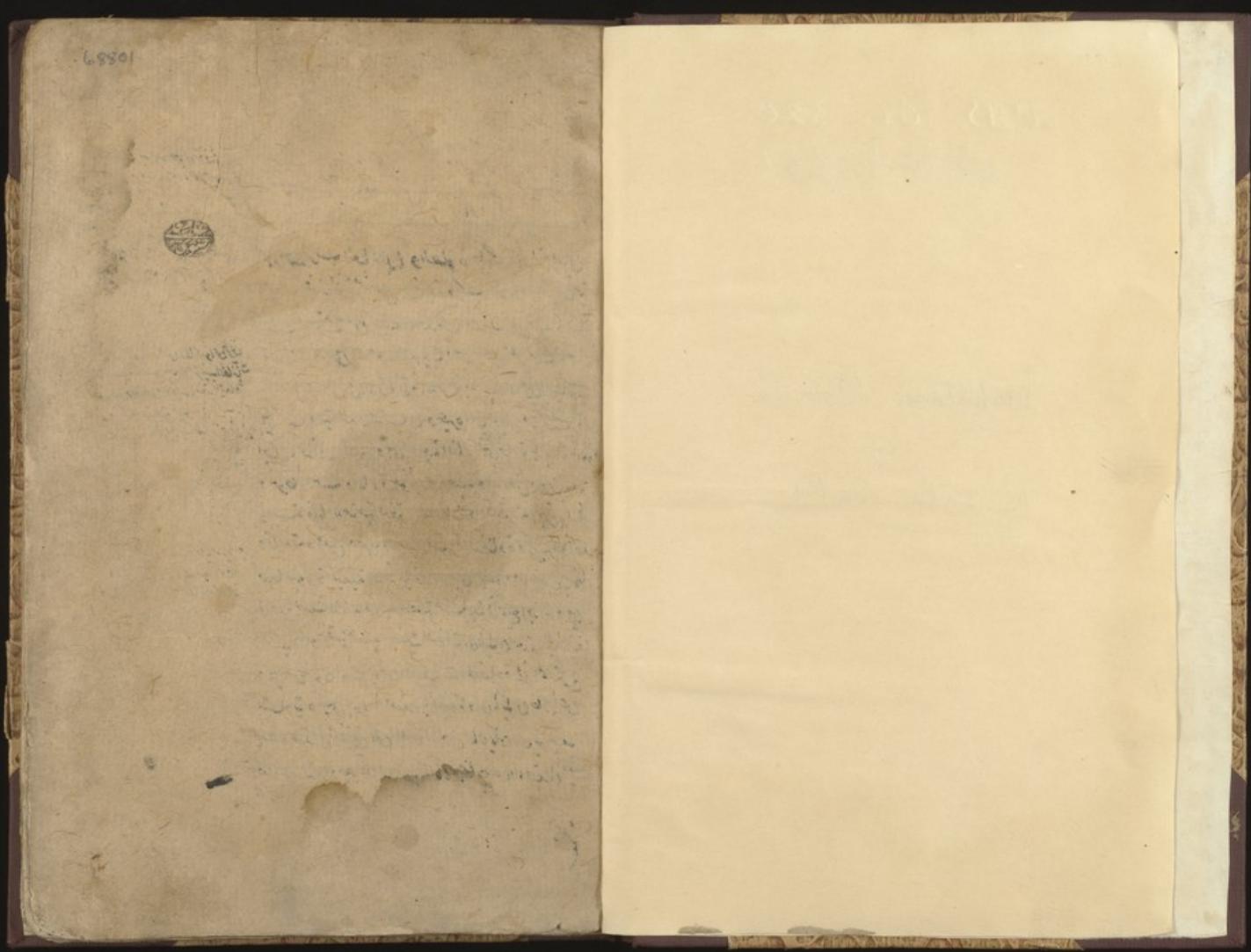
- 1) Arabic
Compendium
of Medicine
2) Persian,
Dr. Persia
Medicine

WMS Dr. 310
Serikat 331

MS. OR 310

Mukhtasir Qānūn
and
Risāla Nabā

12

رسالة بسم الله الرحمن الرحيم وحمد لله

أحمد عبد رب العالمين والصلوة على محمد والآله

لهم لا إله إلا أنت سبحانك إله العالمين
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَظِيمِ
الْمُبِينِ

الطب النبوي من كتب الأقدمين ورثة على عشرة فنادق
المقالات الأولى في الأمور الطبيعية وهي مشتملة على حسنة وفسدة

الفضل الأول في الدارakan والذراري أنا اللذان حقني أحضرت
مستندة بكتاب ربيبة وكتاب العظام

جزء أولية لبيان الدارakan وغيرها التي يليها إن بعضها
وأن نعمته إنما هي في كلامها في طلاقها في راحة النار وهي حارة يا بستة

اجام خلقها الصورة التي ارلعة النار وهي حارة يا بستة

وهو حار طيف ولها ريح بود طيف والريض دين باردة

يا سنته فاما الأمور الجديدة فنقول اللذان إذا أضرت أحرازها
ومن ذلك ما يذكر في ذلك

فيه أقواء حمرقة وما يذكر في بعض لغواري المحدثة وكتابه

منها مذورة كافية للأخرى فإذا أتيتها المفلى والإفصال بها
ادعوه واغتنمها ولعلها من أحسن

إذا صاحت لذكها لم يركب كيفية متباينة في جميع أحرازها وهي

الذراري وهو ينقم بحسب القسم العقلية إلى ما يكون معتبراً بالحقيقة

وهي إن طبع المقادير الكيفيات المقتادة في المستخرج

تساوية ويسعى مزدراً معدداً بالمعرفة وإلى ما يكون خارجاً عن

هذا العذر إلى الكيفي التي القسم الأول مما يمكن أن تون بعد

اصطدام الذي وجد من الأمور الجديدة التي لا ينافي عن العذر إلى الكيفي

إن يجزي

وينقسم إلى بسيمة الأطباء العذرة لا ينافي وتوان يكون لها نوع من الحسن

ل نوع مزدوج ومواصل العذرة له وإن ما يكون خارجاً عن هذا العذر

والمعذرة بهذا الطهي يعنون ذاته أو جزء من الاعنة بحسب الـ

المعذرة التي يبالغها إلى ما يحيى عنده وهو المزدوج الذي يحصل

لأن ابن باطيس إلى سائر الكائنات العقل المعذرة المولى بالقياس

إلى ما يحيى وأدخل في توسيعه وهو المزدوج الذي يحصل للأهل شخص من أشخاص

في الناس العقل المعذرة المولى بالقياس إلى ما يحيى عنده

صفة وهو المزدوج الذي يحصل لسكان أهل من الأقسام العقل المعذرة

المعنى بالقياس إلى ما يحيى وأدخل في صفة وهو المزدوج الذي يحصل للأهل

شخص من أشخاص صفات العقل المعذرة المولى بالقياس

إلى ما يحيى عليه من أشخاص صفات وهو المزدوج الذي يحصل لشيء معين حتى

يكون موجوداً في العقل المعذرة المولى بالقياس إلى أحواه الطارة

في نفسه وهو المزدوج الذي يحصل للشخص لأن ذلك يدخل في صفاتي

إذا يكون عليه العقل المعذرة المولى بالقياس إلى غيره وهو المزدوج الذي

يحبه إن يكون له شيء كما هو من العذرة ويجانبه عليه العقل المعذرة

المعنى بالقياس إلى الداراكا في نفس وهو المزدوج الذي

إذا حصل للشخص كان على أصل ما يحيى إن يكون عليه واما ما يحيى عن

العقل الذي يحبه أصلح الأطباء يقتضي أن تأتي تقادم ما يكون

يكون أحراز ما يحيى أو يحيى منه أو يحيى منه أو يحيى منه أو يحيى منه

كتابه ناطق عليه ماء داوى عذور على قاعي
جبله ودواره حارق نباته حارق نباته حارق نباته

٣٠

٤

ان العذراء هو الجسم الذي من تذوقه يتصير حزبة من ماء
اذ اوره على العدة اسحال منها ويزبقيها باو الدهن المخفي
الذي يسيي اليسوس ويحجز الصائم منه الى الكبد فتنفع من الماء
البروق المائية ماسا رغدا ويطهر في الكبد ويشعى بحسب لعنه
منه سني الوجه وتشفي ما يرثه وعذر اليون مما يحيى عرقه
الطيء وتشفي في ان حصر البطن والرثوة في الصفراء الطبيعية واللوب
هو اسود الطبيعة والسائل المجرى لطف صفراء غريبة وكيف
رسودا غير طبيعية والسائل الغزير وهو المبلغ واما المقص من هذه الحلة
تفتحى فهو الدم فسب الدم الغاف على بور حزرة هندية وسب الماء
بها المحتوى من العدة والدشر به الفصلية الاصنة وسب الماء
الضيق الفاضل وسبه الغافي اقدر باليد وسبه الماء
والصفراء وسبهما الماء الطبيعية هنا خبرة هندية واما المخرفة
منها فالمرأة المفترضة وسبهما الماء الطيفي اى رأحة الماء والدم وسب
واذكر من العذراء وسبهما الماء المفترضة وسبهما الماء
الفضل وهي غير الطبيعية مجاورة المفتوح الى الماء والدم وسبهما الماء
تفتحى الدهون التي يجب ان يكون في فخذها باق في الصفراء
وتلطيف الدم سببها نفوده في المجرى الصيفي ولمنع الاحماء
المائي وتجاهي الى وضع الفضلة وسب البالم المفتوح حرارة عرقه
وسبهما الماء والفضل المفتوح الماء من العذراء وسبهما الماء
ديم من الماء على جزء الماء

او اعزو اسبس شارط واردهن او برادين من النصل الشفاف

في ان خلط اخليط سبع طبعات سال تسقى اليه العذراء او لا او اعاده اربعة
الدم ومجار طببه والصفراء وهي حارة يابسة واللوب وهو بارد طبب

والسوداء وهي باردة يابسة وكل واحد منها ينقسم الى طببي

زوج من الطبعين اذ كريمه خلطها وغير طبعي الاول الطبعي فهو احر الماء لا ينت له خلوك كما
وان دوكلون كلها شفافه واما عرق الماء المائية وسب الماء الطبيعية فهو عرقه
حلق كركي محدث طبعه عرقه وسبه

الدم الطبيعى وهي لونها شفاف حلقه طبب في ذلك واما عرق الماء
فلا يدخل في احمد الماء المفتوحة وهي صفراء كما لها طبب وصفة

واسية الثانية الماء المائية وهي التي لها طبب على شفافه امثال الصفراء
اكبر اسية وهي مركبة من العذر والمرأة والدشر ومنها الصفراء وقوتها
في قدر العدة الماء المفتوحة زنجير وهي اقدر من اصناف الصفراء

يجه ارسيلون كثيرة ولكن وطبها قوي من السهم واما الماء الطبيعى فهو الذي ليس له اسية
انه اشرف من الماء وسبه اشرف من الماء وسبه اشرف وسبه الماء يحيى عرقه وترن

انه ينظف ارثاق الماء وسبه الماء كالظاهر وترن عرقه وسبه الماء
اصناف الماء الثالث البندقى اعنده وسبه الماء فتحت فيه حرارة

عفن بليل وسبه ناستر كثيرة صبغته ارابع الماء وسبه الماء يحيى عرقه عليه اسراف اللوري وسبه

الشفاف اصناف اى منته القمع وسبه الماء الدهن وطبب علبه وسبه

المائي وسبه الماء الدهن وسبه الماء الطبيعية وسبه الماء المفتوحة
واما عرق الماء في اصحاب الماء المفتوحة والمسفحة فقبله ااحلول في عم

جاشق في الماء المفتوحة وسبه الماء المفتوحة
كثيرو اسود وسبه اسود وسبه الماء المفتوحة وسبه الماء المفتوحة

ان العذراء

القواليات المعاصرة؛ والرئيسي كإطباقية والحمدة والطهوان والأسنان،
 وأما الأعضايات التي ليست برئيسي ولا حامدة ولا ملائكة فهي عصاية
 التي يتحقق تعويقها بأداة بغير اليمان الأدمعضائية الرئيسي في
 تحرير نظام العضارة ويسقط المعضاة باليد إلى عفرة وهي
 التي يزيد موسى أخذتها كلانت ركابل في الدكم والغير،
 وإلى مرتبة وهي التي لا يكون لها لك ويسقط اعضاية المعنفة
 في العقري وهي ملهم إقام طبقي وهي في المكدة وسورة العصاية
 في القلب ونفس سترة في الدماغ المطبيعة فتشتت إلى عصرين غرفة
 وخدامة وأما المخدة فمتقدمة فتفتق إلى ما يفرض في العقول لبقاء الشخص
 وهي البذرة الشامية التي يتحقق في العقول ببقاء الموضع وهي
 المولدة والصورة أما القافية فهي التي تكتل العقلنا إلى صناعة
 المعنفي يختلف بين ما يكتل منه وبين ما يكتل الذي ترمي في
 العقول التي ترمي في العقول التي ترمي في العقول التي ترمي في
 المولدة على نوع يكتل المعنفي ذيوع ليحصل التعويق الذي في
 التي يجربها من كماله كحب كل عصون ويسلي المفقرة الداعي
 وأما المصوره فهي التي تصير عصايتها تحظط المعضاة، وتحلاتها
 وتنمي المقدرة الثانية وأما الحادمة فهي البذرة وأما المكدة والهامة
 وأما العفة المعنفة وهي التي تجرب البذرة، وأما المعنفة التي ترمي في
 وبها تتحقق فيما المعنفي المحتاج إليها، وأما العفة التي تجرب العذراء
 أفاله كذا هي

تصور المعنفي وسمها العذراء إن يكون عذراء معدة للعنفية البدن عند قدم
 العذراء وترطيبه وسبب السوداء الفاعلي أنها الطبيعية قراره معدلة
 وإن المعنفة خوارقة معرفة مجاوزة عن العذراء وسمها المادي
 أفاله كذا وسمها العذراء العليل الرطبة من العذراء وكي وسمها العذر
 صلبي وجسمها يكتل العذر بحسب لائل وسمها العذر
 وسمها العذر يكتل العذر بحسب لائل وسمها العذر
 لائل وسمها العذر يكتل العذر بحسب لائل وسمها العذر
 العذر يكتل العذر بحسب لائل وسمها العذر
 الطعام يكتل العذر بحسب لائل الطعام يكتل العذر بحسب لائل
 وهو ضيق فستره العقوسة ودمعه كحولة فسورة كسوة العذر
 أفاله في العذراء وهي أجسام متقدمة من أول مراج الألاطيل

خارق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء وهي قسم العذر
 الرئيسي وغير رئيسي والتي ليست برئيسي تفصيل خادمة الرئيسي
 وإلى غير خادمة الرئيسي والتي ليست بخادمة الرئيسي فتم إلى رئيسي
 وعمر رئيسي وأما الأعضاة والرئيسي فهو الذي تكون ميادي لبعض
 من حاليها في بقاء الشخص أو المفعه ما يكتب لها وشخصي قدرها
 العذر، وهو مبدأ فورة أكبدة والمداعع، وهو مبدأ فورة أكبدة والجزء
 المكدة ويعوده أفق العذراء وأما الجب نقا الصبح فذلك

أفاله كذا مع زالع وحوال شان وأما خادمة الرئيسي فمثل العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء
 أفاله كذا وفوق العذراء من زواج العذراء من زواج العذراء

العنوى

صاره تعالى بما الفضائية ما الفعل في العوامة الجملة المسجلة للجملة
 المطبعة العوامة والباعثة **العقل** أي في لفظ الأمور الطبيعية وهي
 إلا مصالح النادرة عن العوالي والذروان والأسنان واللوبين والحننة
 والفرق بين الدرك والذري بما الدفع المقيم إلى هنود وليبيا والجزائر
 فهو الذي يهم فهم واحدة كالذرب والمسالك والبلطم والدفع والمالبس
 فهو الذي يهم فهم فضاهما كغيرها العلوان فهم يعمى إما ذهنة وإما ذهنة
 إما الدرك وإن فهم جسم الطاهر فإنه يعم واليهود والشم والذوق والمعنى وإما التي
 هي أصل المفهوم فهم يعم في السطح بأحلى المشتركة وأجمل والملحمة والآلام وأففته ما أحسن
 طبيعية وهي التي تختلف عن الأبد في العوالم غير العوالم التي في جميع العوالم وإن
 جمادات وهي التي تختلف عن العوالم في العوالم التي تحيط بالعبد وإن
 نفحة هي التي تختلف عن العوالم في العصي إنها صاحبة الرغبة وإنها صاحبة
 رزق من العزوج وابن الذي يدوم فيه العفو ومنها فرض من شئين سنه
 وينبئ الحرار والمرطب في هذا السن ويس الوحوش وهو يسلك للمدن
 على غير شبر طرق ويرس الشتس ومتناه فرست من سن عشرين سنة
 أو زورعين ونيلب المحرارة والبرودة في هذا السن ومن المخطاط معه
 وهي من العقوبة التي تحذر ببرودة
 والبرودة التي تحذر

على العقلاء نسباً في العوالم صالح صرت بما علطفت وعلط بما قدر والراحة لتدفع
 ما لا يعلم العوالم وما لا يحيى هي التي تتعجل اهانت القوى
 والبشر من وإنها ضمها لشيء في المرض وأخر العلاج المركبة بالهشاشة
 إنما تطلب سباقة العقلة منها وبها يكره حكم العون والخوف وإنما السبقة فتفتح إلى عوالم
 الصدق التي تنتهي إلى عدو العقول وهي التي تتعجل العون والخوف وإنما السبقة فتفتح إلى عوالم
 الحكمة وما المدركة ينتهي إلى العون والخوف وإنما يحيى العلاج
 دفع العون والخوف وإنما يحيى العلاج وإنما يحيى العلاج وإنما يحيى العلاج
 إما التي في الطاهر فإنه يعم واليهود والشم والذوق والمعنى وإما التي
 هي أصل المفهوم فهم يعم في السطح بأحلى المشتركة وأجمل والملحمة والآلام وأففته ما أحسن
 المشتركة التي تحيط بالعوالم جميع العوالم المحيطة وعدها الأولى العوالم
 وهي العوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم المشتركة
 وهي العوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم المشتركة
 وإنما المتصدق هي التي يعرف في العوالم المحيطة وعدها الأولى العوالم
 والمتقابل مثل أن يخلي ابن نادر ابن عقيب بذلك يكت رأسه على زمامه
 ويشن أن يخلي ابن نادر ابن عقيب ذلك يكت رأسه على زمامه
 وكيفما أول الطبع الأوسط الذي يحيى العوالم جميع العوالم التي يحيى عددها
 العوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم التي تحيط بالعوالم التي يحيى عددها
 العذراء والمدعاة وهي التي تحيط بالعوالم التي يحيى عددها
 وهي التي تحيط بالعوالم التي يحيى عددها
 وهي التي تحيط بالعوالم التي يحيى عددها

الى القوام الصالح ضرورة ما عاطفه ونقط ماء والرافة المدفع
ما لا يلزم السيف وما لا يسره في القوى الفعل امساط العطش
واشترين وانقذها فجرا لسرعه وارجع الراقة لبرهانه
الملائكة سب اورن افلاست ملائكة حركات احونه والوقف واما انسنة فهم المدحوك
الايهاد ملائكة حركات احونه والوقف واما انسنة فهم المدحوك
محركة وما المدركة يقسم الى ما هو في الظاهر وانما ما هو في الباطن
اما الذي في الظاهر في السعي والاصير والثمن والذوق والملون والاذن
بل اكتفى بما يحيى واما الذي في الباطن فالناس والاسرار والمحفظة والنور واما فنون الملاكين
المشترك في القوى التي تدعى بالساعي والدور الحسية وعدهما اول المطران
المقدم من المطران واما اصحابه في كييف طلاقا بليل اك المنشتك
في المطران اهل المطران اهل المطران اهل المطران اهل المطران اهل المطران
اما المعرفة في المعرفة في المعرفة في المعرفة في المعرفة في المعرفة
والتفصيل مثل ان يجيئ ناذاراين فقدر لك راس اهله على ربه
ومن ثم يجيئ انت انا غلام المراس فقدر صدقت راسه عن رأسه
ومحبها اول المطران الاوسط من المطران والغمام وهو المعرفة التي يدركها
الحادي عشرية المعرفة بالحساست من المعرفة والمخالفه و
الغداة والصداقه ومحبها اخر المطران الاوسط من الد ساعي ايضا
ذلك سر المطران واما المعرفة في ائمته المعاين المدركة بابهم ومحبها المطران الاخير
الحادي عشرية المطران والغمام واما المعرفة في المعرفة في المعرفة في المعرفة في المعرفة
ندع الى الله كون المعرفه او المعلومه نافعا او دعينا الى المعرفه والمخالفه
الحادي عشرية المطران والغمام

التي يسمى الشَّرْ بين ذهبي احجام عصبية مفاجأة ناتجة من القلب مجوفة ليس
لي حس وحرك في ضمها وفتحها كثيروه ملهمه ما ان قضى الله عصمه
فقط بعدها الذي يخدم من القلب بالعمري التي على الصور رب التي يسمى اللوحة
ففي احساس عصبية غير مفاجأة ناتجة من اتلاعه ليس لها حس وحرك
من حيث الوجه بشيء، وفيه دم كثيروه قليل ومحفظها ان سقى الله عصمه الدم الذي يكتنف
الكتيد او ما اسمه فهو حس ابين لهن تولد من ما يتلقيه الدم ولد سومه وبعده
البرد مفاجأة ان يندى المحو الذي يكتنفه فما جسم عصبيان
وتفتح عدم اوكاره لحس قليل ومحفظها ان يكتنفه الدم الذي يكتنف
فيه دم كثيروه ايضاً ويفقد اكره والبصق ومحفظها ان يكتنف العصمه
ويدفع الانف عنهما او ما يكتنفه حس عصبيان ولحس كثيروه مفاجأة
الدمعها وذا استغراف منه يزيد الحسد وهو مواريس ومنه ما يزيد العض
الناس وهي بعض مثل العصبة وذئبة المفعمة والزينة مثل يرب الدين
وهما جدين وذئباء المفعمة دون اذنسته مثل سارتر بيرج فانه من
الذئفان من العصوب وذا المفعمة فيهم عصبيان ومحفظها ان يعلم ان ناما
او ما يكتنفه ومحفظها عينها تراوين للجسم الصغار واسكانها **العقل** **الذات** في الاعمال
المركيت كالدرء والعيون وذئب العصبة والذئفين والذئفين والذئفين والذئفين والذئفين
محظى ابيهن الملوى مركب من الجف والشرباتات والذئف والذئف والذئف
الاسمي باسم الدليل والذئف والعصيب الذي يلقي المفعت وذئب الدليل
صعبه يكتنف ما يكتنف من حات مقدم المركب **العقل** **الذات** **الذئف**
كذلك فانه من حات مقدم المركب **العقل** **الذات** **الذئف** **الذئف**
من جانب

من جانب موخر الاس ويه يكون الحسن والفرقة زما الحسن فهو حس العصب
الذئف واما الفرقة فهو اطعمة العصب الصالب وما العصان وكل واحد منها
مركبة من سبع طبقات وثلث طبقات الطبقه الاولى الملتحمة وهي التي
هي الابواب والطبقه الثانية الفرسنه وهي بعد الملحمة وللابواب بها وان
يلون بخون الطبقه التي يكتنفها والطبقه الثالثة العصمه وهي تكتنف
سوداء وفديون رعاها وفديون سهلها وهي العصمه وهي طبقه
العصمه الارطوطه البيضاء وهي طرقه صافيه بغير شبيهها بغير من البيض
والطبقه الرابعة العنكبوتية وهي طرقه شبيهه سبع العنكبوت وهي بعد
الارطوطه البيضاء وادعه به الطبقه الارطوطه اكتنفه وهي طرقه صافيه
شبيهه احاديشه ونبعها ارطوطه بالرجاحه وهي تكتنف الرجاحه زنة
الذرائب والطبقه الخامسة وهي طرقه الشبيهه ونبعها بعد الارطوطه الزجاجيه
وهي التي يكتنفها ارجاعه والطبقه السادسه العصمه ونبعها بعد العصمه
وهي الطبقه بعد العنكبوت والطبقه السادسه العصمه وادعه العنكبوت
عنده العين واما الذئف فهو كرت من الملح المحنن والغضروف والذهب اس
والذهب ومحفظها عينها حل في الصالب وزانا العسان فيه كرت العصمه
لعيت والملوي سبزه عصمه يكتنف الطعام بالمفوعه على الدار ودار العصمه
في الملحه والقلب والرارة هو مولى من حكم على لون الارز ولون عصمه
الرارة والشرب وله من اسبابه من المكتب وليس بهاني فتشه محرجي ياغت لها
ابرار بدم الدم

فيها حسن دليل و متفقها تربيع المحارة الغزيرية في الطب اما القباب فما شاء
جواب طلاقه بغيره لجسم ممزوج كثينة الصدر و اعادته في واط الصدر و راسه بايل اي جاب اسدار
لقيت بالبرك زاده اسراف و بهوا هجر سافى من الماء والذئب و الفت و العصب و ومنش اكرهه الضربي
الاكثر سدا شد و دار طلاقه بغيره دار طلاقه بغيره دار طلاقه بغيره دار طلاقه بغيره دار طلاقه
ولد طلاقه بغيره دار طلاقه
كمبرى دار طلاقه بغيره دار طلاقه
الثانية الايسر وهو حلو من الروح الکثير والدم القليل وهو سبت الشرين

الفصل السادس في جاب الصدر والمعدة والثانية الايسر
فدور كسب من الماء والذهب الحبيب الحاسى المذكر و متفقة اسياط الصدر
وانفحة حسنة واما المعدة فهو حسي مركب من الماء والذهب
والروق والشرابين و يقمع الى اجزاء شفاعة المري و فم المعدة و فقر
حربي محلى بالثوب و اما المري فان سيدى مت اقبحى الله عن منقطع عظام القدس و ينام بها
ترکي باتفاق و ينام و ينام فتنى مدقع عظام القدس و يواعي بعيني المهم و ما يعمرها فعينيه المهم و موصها
كم حفيت امسى و دار طلاقه و طلاقه دار طلاقه و طلاقه دار طلاقه و طلاقه دار طلاقه و طلاقه
فوق الہبنة و متفقةها يضم المعدة اما معا و حبي رحيم عباية عصبة
ظمامه تلا دانت حسي و حرارة كربلة من الذهب والشم والعروق والشرابين و يهسته
بالدروال شى عشرى و مهبا حمي و جوا و لعاصه و الدراق والدغر و

القولون والسمق و هو مفصل بالبرد ممعتمها دفع دفع الطعام الفضل
الساكس في الکيد والماررة والغزال اما الکيد ففي جسم مركب من الماء والعروق
والشرابين والعت والعن سيره و دينها في نفسيها حسن و ماغنائى اكمل
حسن كثيرة و دينها شيبة بالدم و حاجهه دينها سبت المعرفة طلاقه شفاعة المري التي

الدوارة

الا درة و موصها في جاب الاعد و طلاقه ديلاصى لطلع اكيف في طلاقه
ما الحدة داعلما فيها بين جاب الصدر و اقلهاها ينتى الى افخاصه و متفقاها
اجال الکلابين و قاتل ابره لبغزه الماعذن و اما الماررة في طلاقه
بالکيد و هي دعاء المغيره يعمها اما طلاقه بالکيد و عا و متفقاها جديه الماء الصفراء من الکيد
اما اللحال فهو حسي مركي من الماء والعروق والشاربين والعت و الذي
يسرتها منتخلي بکثرة اللذين سهيبة باكتيد اسلى له في نفسي حسن و ماغنائى
ذلك حسن كثيرة و متفقاها في جاب الاعد بين ضلوع اكيف و المعدة و جابر
وعاء الماء السوار و متفقاها جب الماء السوار عن الکيد **الفصل**

الا بع في تعيبة الماعذن والمركة و هي الکلابيان والشنان و اما شنان
والقضيب و الزم اما الکلابيان و تقطواحدة من امام انتى من حجم صلب قيل
الماء و شخم كثير و عرق و شربات ليس لها في نفسيها حسن و ما عانتها
ذلك حسن كثيرة و موصها و سهل النظر و متفقاها جديه البول من جودة الکيد
لتجبر الى الماشأة و اما الماشأة في بركه من حجم عدها في حضا عصفور
العروق و شربات و موصها بين الماشأة والدبر و متفقاها مع البول و

احرار و اما الشنان فكل واحد منها مرکبة من حجم بين دار طلاقه و طلاقه
و شربات كثيرة و متفقاها افتحنا العين و اما الماقبب فهو حسي مركب
من حجم قيل و عصبه دار طلاقه و شربات كثيرة دار طلاقه و حسن كثيرة و متفقاها خلاه
اما الرحم فهو حسي مسئلدر عصابي طلاقه و في اصلها شنان و متفقاها
المسفيم و اما هن طلاقه طلاقه و في اصلها افتح و في اصلها شنان و متفقاها
قوس اجل **العاشر** في اخوال بذن افت و درسها و العلاجها
عن " من المجهود المرضي " شن زنست اوجه بذنه و
شنا زنست اوجه بذنه او اجر

الدالة عليهما، وهي تشق على حسنة حصول **الصلال الأول** في المعرفة
المرض العصبية حالة للدين، مما يجري افراز على الجري التطبعي والمرعن
حالة للدين خارج عن الجري التطبعي مما ينشأ أول افراز الصدر بالرذاذ
وضرر الصدر عليه تعذر وقصاصه بطنان والممرض ينقض إلى المرزن
والركب داما المعرفة فثانية محظى اقسام سوء المرض ومرض الركب
ونفرق الانصاري وما لسوء المرض فنفس الماء وساده
واما المادي فهو ابن يكوت بسبب خلط كعكة فشكيف الدين بن يكك
الكعيتة مثل حرارة غامبة سببها وجود المعرفة واصاصاً في جو
للبؤود كذلك مثل مرودة المسلط وحرارة المدورة داما من الركب
فنفس الماء الكعكة ومرض المعدة ومرض العذبة ومرض المرض

ويحضر في اصحاب رلعة ومارمن الكعكة فهو ابن من الشكل مثل اعوجاج
او سعيد ابي فخر وسايقه العصعص ومرض المجرى وبله وعية مانيسه في زنة
جع وعا بالكسر ايشه العصعص وسايقه العصعص وعا بالسرير وعا بالسرير
وليسق او سيد رومون العصعص ما يكتن له وليس اما من العصر

في قرون بالعلم ولكنها بحسب اطباء اطباء اطباء اطباء اطباء اطباء
وشهوة كورنيليانا بحسب اطباء اطباء اطباء اطباء اطباء اطباء اطباء
اما عيون كعضا دداوا صبي او عيون كعضا دداوا صبي او عيون
فع انت

عد عماره بهم
عده اندفع في حفظ
بالآن وذوقه في حفظ
الآن وذوقه في حفظ

في المقدار وكل من معتبر شئ الى الصحة هل ازمان اولية الابدا
وهو النعل الذي يظهر فيه امرؤ وليسان في زرمه ووقت المزدبر
وهو الوقت الذي لسيان فيه الشدة كل وقت ندو ووقت ووقت
الماشتى و هو الوقت الذي يقع فيه المرض على حال واحد ووقت الظاهر
وهو الوقت الذي يغير فيه اعراضه **الصلال الثاني** في اسباب الاصدورة
العصعص للحوالين بين الناس وحالاته لها ويعنى قاسم **الصلال الثالث**
البيهاد الحيط ماء بدان واحاجة اليه اما بروتك اتفاق وعده
اليه فتح ويكشف حال الماء بسبب اعراض العصعص والمرعن والمرعن
الجوار واجي والمرعن ايا العقول هاربيع حارطه الصيف حارطه
وغيره بداريس القشر زاده رطب داما الموى والمرعن على الماء وبريجيم
ومن حيثها تخفى وتربط والشحال وناختها سترة وتحفظ والهاء والمرعن
ومن حسنا خربان من الماء والمرعن والمرعن والمرعن
معي كان في تناحه اخوه كان جواه الماء وعنه كان في تناحه
كان جواه الماء اسخن وهي كان الجري تناحه اسخن كان جواه
البلدان سجن وهي كان في تناحه السجن كان ابره واما الماء في تناحه اسخن
اسين والطيبة اربط **الصلال الثالث** في الماء والمرعن اعلى
ناس عي الماء ومن الماء التي ترب على العين وتجري سبها فهل و
الفغان يضم الى ستة اقسام عذاء مطران ودوان معنى وعذاء
دقائق ودوار مطلق ودوار سجي وسم مطاعن الماء والمرعن فهو
الذي ينبع عن الدين ولا ينبع داشيه واساله او المعدل
في اعراضه رائحة قوية بدء

١٦٩٢

١٦٩٣

١٦٩٤

١٦٩٥

١٦٩٦

١٦٩٧

١٦٩٨

١٦٩٩

١٦٩١٠

١٦٩١١

١٦٩١٢

١٦٩١٣

١٦٩١٤

١٦٩١٥

١٦٩١٦

١٦٩١٧

١٦٩١٨

١٦٩١٩

١٦٩٢٠

١٦٩٢١

١٦٩٢٢

١٦٩٢٣

هذا

الى مشتق كل ممدوحة وسابقة ووصلة غلائية في الفن كثيفاً
المحورة او المغيرة او المعاشرة، يقع عذل المزروع اذ لم ينما اخر فجأة
او انتشاراً، ويقع عند سقط قطب القطب او اشارة يقع من خالص سقط
او ضرية او البداية الى ادرك قبل سقوط العصا واسباب الات
المحاري فيها ما صفت الملكة وحوله وقوية العافية او لدود تمسكها بالملك
معنفة او مجنحة وما اسباب صفت المحاري في صناديقه واما اسباب
ال陛下 فهو ما وقع سعى في المحاري او احجام المفينة سبب اندماجي
المرتجاه انطلاق المحاري عادي وفرق وهم ضباط واعظون وروشيد
او شدة يبي في القوة الماصلحة ولما سبب اكتئافه فقد يكون من دليل
كانادة ايجاده وقد يكون من خالص كالدخان والنفارة واما اسباب الملكة
فقد يكون لخط لوح من داخل البدن وقوليون من خالص البدن مثل
الشع العذري بايدرين واما اسباب زيادة المقدور والعد بسبها
كثرة المادة اما الطيبة او الرديمة او غيرها الوجه ايجانة واما
لعمان المقدور والعد فقصاص المادة او خطوا المعرفة والمعنى والامر
واما اسباب دالوضخ من مقاببه عدن عضو اقراء ميادينه في
لما من مادة يحيى او محنحة او محرقة او حفاف حفاظها صريحه من دليل خط لوح من دليل
او حركه المعرفة واما اسباب تفوق الاربعين فهو ما من داخل مقلوب خط
اكيان او حركه الاربعين او بولجع لوح او صداع او املاع او ميادينه
ومن خالص فالقطع اذ يزيد والمعنى واما اسباب اجلاله ما يزيد على المثلث
في اسباب من التركيب اما اسباب دالشك فدالشك فهو المعرفة العوتة
كثيراً واما دليل **الفضل الرابع** في العلامات الظاهرة على احوال

المفروضة

سباب بي ياكين
كم يحيى با دليل نبات
لذلك بدار جان اهمان
شکر مثقب شفون دو هوت
امتحن بي زنده
جليج كرم دليل سروره
ومن اذال المفروضة اي لي زنده الحوت
برهه اسباب المان

هذا

حدث هنا بغير اذال

لولا المفروضة فتفوق اذ اسباب المرض المارة حسنة حكمها حمازنة عن

الاعداد ان المفروضة كما اعفتها وبدلها كل المفروضة في اذال

وملءها حيرة بالفعل وطلاقه حيرة بالفقه ويكافئه

الليل والسنه المفروضة واقباعها المفروضة العاردة غالنه

لكرهها ملائمه

ملقاء سرقة بالفعل وطلاقه ملؤده بالفقه وفله الالكل في

الغاية والافرط فيه والشك في المفروضة والكره المفروضة في

الالكون المفروضة وشدة افلاج الملام واسباب المرض ليس اسرع

ملقاء ما بين بالفعل او ما بين بالفقه او جلة الالكل في الغاية و

الكره المفروضة واسباب المرض الطلب اربعه ملقاء وطلب لفعل

او طلب بالفقه وكثرة الالكل في الغاية والكون المفروضة وانتظر

في اسباب من التركيب اما اسباب دالشك فهو المفروضة العوتة

مراجع

الملائكة تعلم ملائكة وساقطة ووصلة فلبانية في القراءة كثيرون
أول مراد جواه طرقها على طلاقاً يرمي المجرم لخاتمة مثل الموارد الخارجية
السباب بالبساطة التي تكون فيها ذاتي المرض وارطب بالخطبة
كمحمد بن زيد وآمنة وأبيه
على سبب طلاقه وآمنة وأبيه
في الأسماك التي لا يقوى شيئاً على المرض فلا يعطي مثل الملاحة
منها سبب طلاقه وآمنة وأبيه
باعت شهداء طلاقه وآمنة وأبيه
الشمس وببرودة البرد وغيرها وهي في الملاحة المقدمة الاستدراك والخطبة
عذبة حكم طلاقه وآمنة وأبيه
فوردت زمانها
وتناثل الأوصاف المعنوية التي يزعمونها في حقها وبيان سبابها
بحروف طلاقها والرائح وفرق الابناء أو من التركيب الماء
لسو المزاج متفقون أن سباب المرض الملاحة حكم مجازة قنة
العنوان المافت كاغتفاله أولى بفتح كلملة الملاحة في إيقاع
ومن لفافة حواره بالفعل وهلقة حواره باتفاق وحكم
المفت والسدقة العفوقة واحتفلت بليل الملاحة ثانية
الليلة سبعة بالفعل وملقاها سبعة بالقصيدة وفط الملاكي في
النفأة والأفرط فيه والكلاشن للغرض والحكمة المطرفة في
الكون المطرفة وشدة افتتاح الملام وسباب المرض الملاحة
ملقاها بين بالفعل أو بين بالقصيدة اذ ذكر الملاقي في النافأة و
الحرة المطرفة وسباب المرض المطرفة وطبع بالفعل
او طبط الملاحة وكثرة المطرفة في الملاحة والكون المطرفة وللليل
في سباب من التركيب مما سباب فد الشكل فهو المطرفة الملاحة

الملاحة

في الملاحة أو المغيره أو الملاحة يقع حفظ المرض واحلام الملاحة
أو داشي وقع عند رقطه بالفعل او اثنان يقع من خاص كسقط
لو صرت او لم يدار قال امرأة قبل فضت الملاحة ايا سباب
الحادي عشر ملائكة او حركه ففيها الملاحة او داشي
معنفه او مجده وآمنة وآمنة سباب ضيق الملاحي في صناديقه وآمنة سباب
الاسمه فهو لما وقع شيء في الملاحي اذا حمام الملاحة سبب ادمي
القرص او العطالي الحجري الحجري وروم صناديقه او لفقيه وآمنة
او لشدة بين بينينه في القوة الملاحة وآمنة سباب كثيرة هذين
الحادي عشر ملائكة او حركه وآمنة سباب كثيرة هذين
نفق كون لخط لعين من وطن الدين وقبيله من خاص الدين مثل
الشمع المزبز بالدين وآمنة سباب زيارة المفتر وآمنة سببها
كثرة المادة الخامسة او الرديء او كثرة الملاحة ايجاده وآمنة
لتفسان المفتر والدور دققان المادة ومحظا الملاحة يليق بالدر
وآمنة سباب فد الوضع من مقابر عصو عصو امرأة حباده
وآمنة سباب فد الوضع من مقابر عصو عصو امرأة حباده
وآمنة مادة عصو عصو او مختل او اثغر وآمنة وآمنة سباب
او حركه وآمنة سباب طلاق الملاحة فنوبات دفع مشنط
إصال او حركه او لفقيه او لفقيه نوح او صلاح او مصال او معد وآمنة
من خاص بالقطط بالدين وآمنة وآمنة الملاحة الملاحة
في سباب من التركيب مما سباب فد الشكل فهو المطرفة الملاحة
في سباب من التركيب مما سباب فد الشكل فهو المطرفة الملاحة

وَمِنْ الْأَسْبَابِ أَنْ جَمِيعَ الْجَمِيعِ يَحْكُمُونَ عَلَيْهِمْ مِنْهُمْ مَا فَعَلُوا
الْأَوَّلُ مِنَ الْمُمْدُنِ شَفَاعَةٌ بِالْأَوَّلِيَّنِ فِي الْمُلْكِ الْمُعْدَلِ وَالْآخِرُ مُعْدَلٌ
وَلِكُلِّ كُوْرَارَةٍ وَأَوْ أَصْعَلِ كُوْرَارَةٍ بِالْمُسْتَقْدِلِ عَلَى الْبَرِّ وَوَدَانِيَّةٍ سَكَانَةٍ
وَلِكُلِّ الْأَطْرُوبَيَّةِ وَأَوْ أَصْعَلِ الْأَطْرُوبَيَّةِ بِالْمُسْتَقْدِلِ عَلَى الْبَرِّ وَوَدَانِيَّةٍ سَكَانَةٍ
وَهُمْ هُمُ الْمُكْثِرُ وَالْمُسْعِمُ عَلَى الْأَمْمَانِ كَمَا تَنَزَّلَ عَلَى الْجَوَارِهِ
وَالْأَطْرُوبَيَّةِ وَلِكُلِّ كُوْرَارَةٍ وَأَوْ أَصْعَلِ كُوْرَارَةٍ بِالْمُسْتَقْدِلِ عَلَى الْجَوَارِهِ
وَلِكُلِّ كُوْرَارَةٍ وَأَوْ أَصْعَلِ كُوْرَارَةٍ بِالْمُسْتَقْدِلِ عَلَى الْجَوَارِهِ
وَلِكُلِّ كُوْرَارَةٍ وَأَوْ أَصْعَلِ كُوْرَارَةٍ بِالْمُسْتَقْدِلِ عَلَى الْجَوَارِهِ

۱۵۰
فَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ وَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ فَتَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ تَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ
وَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ فَتَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ تَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ فَلَمْ يَرِدْ
وَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ فَتَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ تَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ فَلَمْ يَرِدْ
وَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ فَتَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ تَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ فَلَمْ يَرِدْ
وَمِنْهُمْ مُّشَرِّقٌ مُّشَمِّرٌ فَتَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ تَرَى إِذَا كَيْفَيْتَ فَلَمْ يَرِدْ

يُسْنِدُهُ وَيُدَلِّلُ عَلَى إِعْدَادِ الْمُتَّكِفِينَ الْمَاخُوذَ مِنْ كُلِّ فِيهِ حِرْمَةٌ عَوْرَوْةٌ
يُشَكُّ بِهِ الْأَبْشُرُ الْأَحَادِيرُ وَالْأَبْلَاءُ وَالْمُعْتَدِلُ بِهِمَا كَالْأَرْدِيلِ حِلْمَارَاهُ
يُقْرَأُ كَوْكَيْفَهُنَّ الْدِرْ وَالْوَرْقُ وَالْبَارِقُ دِيلُ سِرْدَوْهُمَا وَالْمُعْتَدِلُ عَلَيْهِ
عَتَدِلُ جَانِهِيَّا كَلْرُو وَلِبِرُو الْجَنِيْشُ شِعْمَ الْمَاخُوذَ مِنْ وزِنِ الْأَكْرَكِ وَلِبِرُو
كَلْيُوكُونَ ثَمَانُ الْمُكَوَّنُونَ مِنْ وَيَالِنَانِ الْجَرْكَهُ وَدِيلُ عَلَى إِعْدَادِ الْأَحَادِيرِ
فِي الْإِسْلَاطِ وَالْإِقْنَاحِ الْجَنِيْشُ شِعْمَ الْمَاخُوذَ مِنْ الدَّسْوَادِ وَ
الْأَحْلَافِ فَالْمَسْتَوِيُّ هُوَ الْمُتَّكِفُ بِهِ فِي رِجْرَاهُ وَدِيلُ عَلَى حِسْنِ حَالِ
الْأَبْدِينِ وَالْأَحْمَافِ بِيَالِيَافَهُ وَدِيلُ عَلَى صَرْدِكِ الْجَنِيْشُ الْعَالَكُ
الْمَاخُوذَ مِنَ الْأَنْسَطَامِ وَغَيْرِهِ الْأَنْسَطَامِ وَغَيْرِهِ الْمُعْتَدِلُ مُنْظَمُ
وَمُحَمَّدِفُ غَيْرِ مُنْظَمٍ فَالْمُنْظَمُ هُوَ أَيْضًا فَظِيلُ الْأَكْرَكَهُ كَاسِنَةٌ وَاحِدَةٌ وَفَيلِ
عَلِيِّتْ يَسِيلِ الْأَبْدِينِ وَغَيْرِهِ الْمُنْظَمُ هُوَ الْأَذْيَى كَالْأَفَهُ دِيفِيَّيْرَهُ دِيلُ عَلَى

الشأن لما حرم من كفارة قبر العبد
في يوم عرفة ونحوه
وكان يكره تقبيل قبره والتعفيف والمحنل بسبعين لغافل عن الذبيحة
ومن محبة العبد فليست مثلها في عقده بل هي ثانية الملة
عمر النبي صلى الله عليه وسلم في ذلك العهد كان يحيى العيادة والليل والنهار
ويصلح ما يضر الناس ويذكر ما ينفعهم ويسعد الناس
ومن رأى في ذلك العهد قبره فليست بالذنب بل هو من حسنة
فلا يسلط المفهوم العجماوية على المسألة المأمور
السراج والمعلجي والمحنل بسبعين فاسرع به العذر
كما أقرت متى ندحه فليست بالذنب بل هي من حسنة
ومن يكره حاجة القلب إلى المأمور فالبر والإحسان
ومن رأى في ذلك العهد قبره فليست بالذنب بل هو من حسنة
ومن يكره تقبيل قبره فليست بالذنب بل هو من حسنة
ومن يكره تقبيل قبره فليست بالذنب بل هو من حسنة
ومن يكره تقبيل قبره فليست بالذنب بل هو من حسنة

جدها
في طلاق

صلوة الصلوة وصلوة العصبة كحة الحنف التاسع الفصل

معهم وحيث دم صعب هبلى

في اخر المركبة من العصب

حيث شرطها في اصل العصب

حيث تترك العصب

وهي العصب

في اصل العصب

بموقع السكون و منها المضلي هو الذي يأخذ حقه من عصان الضراء

في الزينة ثم تناهى على الوجه الذي أدى معنى العصب والفصا

يمكن أن يحتمل الفكرة المقصودة

كذلك فـ باب الشرفة وبـ باب البلاط هي باب العرق

كان حـ باب العرق وهو الذي يفتح الباب و ليس بـ باب العرق

و منها المطري وهو الذي يفتح الباب و ليس بـ باب العرق

واني يتحقق حالاً بحيث فيه عدم قبول شيئاً صافياً فـ باب العرق

باب العرق تختلف الصفة و لكنها مخالفة و السورة وأساساً من حرث الدرر

أي باب العرق فالـ باب العرق بالمعنى الذي يفسر به باب العرق

أي باب العرق والـ باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

أي باب العرق و ذلك على يد الأذن عليه الـ باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

باب العرق في المعنى الذي يفسر به باب العرق

الى

السوداء من طبق الفرعوني

ويملي على قبورها وتحفها من الصفر

والسوداء الخضراء من الفضة

ومن عجائبها اخضاع الدوافع وال

الاخضراء الحضراء ويعين على السوداء الصفراء والسوداء العبرية

الابيض من يدل على تعدد المعرفة والابيض من يدل على البراءة

وعدم المرض في اسوده وارثياع ماءه به يصل الى العجل الرابع

في قوم البوى وراحته راما من جمه القوام فضم في البريق والغليس

والعنان بضمها الى الرقى فجعل المرض في اسوده وصفط الطلاق

او شر سب الماء او شر مع اليدين او لخدم المعرفة ايا اسوده

عن مراكب المائية او يدفع طربات ريفته بالفالط طلاق

الخلط وعدم المرض ولها العبدل فلتفع الفاعل وما من جهة الا

فينضم الى عقل الركبة وحافة المائحة دخل العبد فلتفع الفاعل وما من جهة الا

ناما قبل الرأمة مفرد المرض او صفت الكرة انصرفة واما حافن

الركبة فالمرارة غرسها في اخضاعها كثيرة واما حلول الرأمة

فنفذة الدم واما نافر الرأمة فلتفع في جاري البوى او الحومة

الغضارب في صفا والبوى ولدورة وملنة ونشرة وزباء

جست نافر الرأمة وما القدر ضبي اخضاع اجزءا واصحية مع ريح يناظبها المائية وما

الصفار فحسب ما يحسب القدر ضبي لفون منها حال العبدل واما

فقط العبد فتغل على صفت القوة الطبيعية اعا كتبني كشرا عدا

الضرف المادة الى جيد اجزي او لذرة العبدل فتل على دين المطوف

دو زعل ادو ازوج ملوكه وادى الى افعى ملوكه

والدوسي عصارة الفرعوني

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

لما كان ملوكه اذن لهم ملوكه وادى الى افعى ملوكه

الغضارب

السوداء من طبق الفرعوني زائدة في البنين واما العبدل يسما فندل على

جري الى الاسباب للجعي الطبيعي ولما زاد كثافتها وطولها يقال لها

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

الغضارب يقال لها فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

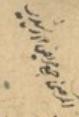
فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

فندل على لزوج المادة ونثرت شليل على اثر الغلطة **الغضارب**

وأى تعلق في قوله الاستقرار وقوله فيه ثابت كثرا وسخن وليلة
واما اشتى وتحبب الاحترار فيه عن الفقد فالحادمة والقبيه ويحضر
فيه السهال بذى صاصا كاجة يكثرب فيه العذى او **الفصل السادس**
في ديدى يكىلى والمرجعه والاطفال داما الحبيي يحبب ينى كثرب من
والجيء دار شحال والعيى العادى ماسى لاصا وجين الفخى العادى دى
الصورت الهاىلة وشيء رائى بالطهور تفته ويسرى ان يتعذر بالجيءين د
الاكتبهين تفته المدحة وسفطا شفاعة الدهرين والمالمضفة فذرب
ان لا يجا مهوا زوجها دل يلهم المدحة والسلكون خافنه يلطفه دلها
الفضل فذربه لعدى احلا ف يجيئ ان لا يغرن لم يخرب ومحف زد به
او غير او سيد معظفه دل دل يكىرت طهون حسن بنحو **الفصل السابع**
في شيمه العصيي وابشأي واثبواي واثبواي والثت دلها الصبا دلها زاجم السجا
شار طب يحبب اى تكون هذى دلهم دجيع يه سيرهم ببروده ايسوسه دلها
الستباء فراجم حارس ايسى بتنى اى بون عدن وهم دجيع شيمه زاجم
والخطبة داما كهول فراجم لاره ببن قبى ان يكون عذراهم دجيع بدرهم
اكررة وارطوبه واما المثل دل فراجم جذف فان اعضاهم الا ملبيه باده
يا بسته وارطوبه دالها فهه الباعنة في جها ويفهد اعضاهم شمعه
ان ينظلى الا عرض الفنايه ما لفهت باره قياسه محبب ان تكون
عنده ايم دجيع تديبهم اكررة وارطوبه وون كانت باره رفته يحبب
ان تكون عذراهم دجيع تديبهم اكررة وابسوه **الفصل الثامن**

فالادى ان الريحى والرياحى والرطه ورطب الاحترار
عن الاهكل والشرب في انجام فان ذلك يجب سرقة المغزى الى الاعانى
اذا عضا وقبل اوضاع الطعام يسعة الجاري وكثرة الماء فى ادائى
يوجب العصا الفضلى الى الاعضا والاعضفه ورغا والحمد وام
باتن ومحفب ومحفلي اكثار الاحترار واصطافه الطعام وامياده الماء
بفم توجب بذلك **الفصل التاسع** في تذيم الماء والقطن وجزء
الاعضا لاملا العظام الطعام عن الماء واقرب العقا فاما العصمه ونكيف
ان يكون محددا فانه ينكم العصرة من ادخالها يليه جوز المروج وان
عاليه عادي مسطوط المقصى بدل شبعه في اليمار ورث الماء
بسكته دار الماء لعدى دلها زاجم الطلقية والموازن ولقد الماء وان
ان افقيه دعى الماء في انتهاي زاجم خارجه فغير الماء من الماء
حشنة دعى الماء في انتهاي زاجم خارجه فغير الماء من الماء
الاستثنى من بدها اى ادوى الماء
خافنها يحيى اليدين ويفغيه طويلا ويعيق الدسمه وفضله الماء
شطوان ينحوه
وان افقط في افاله او رث المعنون **الفصل العاشر** في الماء
كالروى ان يرت
يجب العصوص اما الربيع في دارني او لم الى الفضوى الاسمائى و
كم يرجى ان يترى
ويحزر ضيق عن الاهكل ياسى وبروكه واما العصمه يجب
او افت اورا
ويؤثر بمن افسن
كم يردد نهاده من انته
وابن والهيد والمطفيات فبيضه العدا و الشرب والراصه ديلم الفيل
وزيان والهيد والمطفيات وسايا دعيمه الى العين او المطرى فبيضه
فيه عن المحقفات ودجاج و السرسب والماء البارد والسعف في المكان الماء
وعن الامليل ووجه الطهاره وبرد العذوات والساىي ولكل الماء والذئب
يغزون ويزد وانت ثير
وليسلي

في مساح المرضي وجوهها ياسنجان الادوية او سلاح العدال اسقالي الادوية
فقط يكره اثبات داخل ميسنفع اتوبيس والمجاكي فتنفع من البدن
من حقيقة ما زاد على سخفا كمارس ليس عن مثلا و بت الفرق
فإن كان مثلا لغيرها فالكلية متقدمة العافية وإن كان و ظاهرها
سيت يكتناف الارسبر
فقط في مساح المرضي او يزيد من الملاطف للجسم او يفتح بابي او يغير الملاطف
و ذلك بالتنظيم والاطلاق والتكميل والتضييف وما شبه ذلك اما بطبع
البدن كالصبر والبطاطي والباقي و الذي يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
الطبخ او طبخ المرضي او يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
الطبخ او طبخ المرضي او يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
والعاده والليل والوقت اصحاب وحال البواء و ما كتبته الدوا
في مساح المرضي كتب المرض في ان المرض المثير اخره يدروي باللسان المروء
وانما من مراج العدلت كالخمر واللبن اليه ميسنفع الملاطف فشيء يزيد في الملاطف
لتجون يكتنفها و يكتبها وانا عالم بالدواء في وقوف العدلة ذات الورقة
الاخار والباهرو في الاجار والليل الامر تكتنف ان يكون انتريه كثرة والليل
والليل وقت استقام الملاطف في المرض كتب الميداو والمشري
وانما من مراج المرضي في ذاتها كان قويها لم يذكر وقت الملاطف وان
كان ضيقا ايجي استراح الملاطف بالاغذية واما ما يدل على الوقت كما
يستريح في الليل وعدها تناقض النهار وفي وقت الملاطف المساواة واما
من جهود الملاطف فيها ذكر من قصص الملاطف كاسمح في الاعمال العدلية
مكاروي بالمشروب وان كان اسنج في الاعمال اسقالي ميكروي بالمعذبة
وانما احني رالا وفق منه ميسنفع من قوقة لم يفرض وعنه وانما الراوة
العنصر خاصة يكتنف طريق روريه احد الملاطف من مراج وان العصابة

محنة

مساح المرضي وفيرة كل عصوب منها الى مراج الطبيبي الثاني المأمور
من حقيقة ما زاد على سخفا كمارس ليس عن مثلا و بت الفرق
فإن كان مثلا لغيرها فالكلية متقدمة العافية وإن كان و ظاهرها
سيت يكتناف الارسبر
فقط في مساح المرضي او يزيد من الملاطف للجسم او يفتح بابي او يغير الملاطف
و ذلك بالتنظيم والاطلاق والتكميل والتضييف وما شبه ذلك اما بطبع
البدن كالصبر والبطاطي والباقي و الذي يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
الطبخ او طبخ المرضي او يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
الطبخ او طبخ المرضي او يكتب في العلاج بالدواء في اعنة عشرة
والعاده والليل والوقت اصحاب وحال البواء و ما كتبته الدوا
في مساح المرضي كتب المرض في ان المرض المثير اخره يدروي باللسان المروء
انما من مراج العدلت كالخمر واللبن اليه ميسنفع الملاطف فشيء يزيد في الملاطف
لتجون يكتنفها و يكتبها وانا عالم بالدواء في وقوف العدلة ذات الورقة
الاخار والباهرو في الاجار والليل الامر تكتنف ان يكون انتريه كثرة والليل
والليل وقت استقام الملاطف في المرض كتب الميداو والمشري
وانما من مراج المرضي في ذاتها كان قويها لم يذكر وقت الملاطف وان
كان ضيقا ايجي استراح الملاطف بالاغذية واما ما يدل على الوقت كما
يستريح في الليل وعدها تناقض النهار وفي وقت الملاطف المساواة واما
من جهود الملاطف فيها ذكر من قصص الملاطف كاسمح في الاعمال العدلية
مكاروي بالمشروب وان كان اسنج في الاعمال اسقالي ميكروي بالمعذبة
وانما احني رالا وفق منه ميسنفع من قوقة لم يفرض وعنه وانما الراوة
العنصر خاصة يكتنف طريق روريه احد الملاطف من مراج وان العصابة

ففضل بالبسقى أسرع في النفع ولما يأكل مجمع منافع المروق فيه
جيما واما الحبة قصبة صيفي هي يزيد الماء على جهازه العضو المخال
شيء العجائب في فصل العاشر في الفعل وحالات العصبية وحالات
والحقنة المائية فقد يكون بالزادية ومتى لاحظت فراغ المجرى المخال
لوك تكون بالذمام ينفي المدة وكيف يما يكاد ينام من العصبية
اربيه تضرر الا سهان فتشطيفه ينقى المخالن والسلكون بهذه وشم الروابط
نما لغة عن العينين كالشبل والعنان والانفلون والانفلون والانفلون
فيما يتناول ما يحبه وان شرب آندوا فلم يسمى غالبا وفي الماء المخال
الطبيعة ان لم يكتدرها فما زاد حدث خالدوى ان يأخذ الحقنة
ورى المعرفة فانيا سقعا في البطن والاعمال من المخالن الورقة
المقالة السابعة في اعراض المريض حي ثقى على فصل الفصل
الاول في الصداع والصدقة والدواء والعمل الماء ينون
جارة امارة الماء الى فصله في ذيوبه وعراوي ما الدموية فعلا
حرة او حرق والذئان وجراة الملايين واملاة المروق وعظم المبعدين
دخلوا الى الف وغلق الفصوص والابداة واستعمال الداش والباردة
مثل شرب الماء والاجس والمربي الماء الكلاسيكى في البطن والدواء
والعدوى المعنى المفترض المفتوحة فطالعه صفة الماء و
ارذاك مزيجه الماء ونهاية الماء ونهاية الماء ونهاية الماء ونهاية الماء
دار وبياره در سكة نزد ونيل اكلن شارك بتسهيل
ومني وبيك ونيل اكلن شارك بتسهيل ذات نار
والمسنان

ففضل بالبسقى اسرع في النفع ولما يأكل مجمع منافع المروق فيه
جيما واما الحبة قصبة صيفي هي يزيد الماء على جهازه العضو المخال
شيء العجائب في فصل العاشر في الفعل وحالات العصبية وحالات
الحقنة المائية فقد يكون بالزادية ومتى لاحظت فراغ المجرى المخال
لوك تكون بالذمام ينفي المدة وكيف يما يكاد ينام من العصبية
اربيه تضرر الا سهان فتشطيفه ينقى المخالن والسلكون بهذه وشم الروابط
نما لغة عن العينين كالشبل والعنان والانفلون والانفلون والانفلون
فيما يتناول ما يحبه وان شرب آندوا فلم يسمى غالبا وفي الماء المخال
الطبيعة ان لم يكتدرها فما زاد حدث خالدوى ان يأخذ الحقنة
ورى المعرفة فانيا سقعا في البطن والاعمال من المخالن الورقة
المقالة السابعة في اعراض المريض حي ثقى على فصل الفصل
الاول في الصداع والصدقة والدواء والعمل الماء ينون
جارة امارة الماء الى فصله في ذيوبه وعراوي ما الدموية فعلا
حرة او حرق والذئان وجراة الملايين واملاة المروق وعظم المبعدين
دخلوا الى الف وغلق الفصوص والابداة واستعمال الداش والباردة
مثل شرب الماء والاجس والمربي الماء الكلاسيكى في البطن والدواء
والعدوى المعنى المفترض المفتوحة فطالعه صفة الماء و
ارذاك مزيجه الماء ونهاية الماء ونهاية الماء ونهاية الماء ونهاية الماء
دار وبياره در سكة نزد ونيل اكلن شارك بتسهيل
ومني وبيك ونيل اكلن شارك بتسهيل ذات نار
والمسنان

فـ ١٢٤ العليل، كالخشبة الرايا، أحدهما من وأماماً أحصم، فـ ١٢٥
 وأخرجاها إلى المخر، وكونها في الماء
العناء مزورة الاختناق، **الصل**، الشاشة في الماء التي
 تحظى به سرطان، وهي بـ ١٢٦، تقطيرها إلى ما يكون من خلط حارة والي الباقي من خلط باردة وآلام
 مرض مترفة على الدهن، ومن دونه الـ ١٢٧، الذي تكون من خلط حارة قلالة حارة، أدوية العفن في
 حارثون، وزيادة دهنها، وبهذا يذهب
 المشرب والعناء على حفظها، وفي الماء
 مفت، وله دواء من الصباغ، وهو طبع الماء معه اللوز واللوزون واللوزين، واللوزين والعفن
 بما ينقيه من دهنها، ولذلك يزيد
 وعده، وهذا يذهب بالعناء،
 من خلط اللوز معه دهن العفن، ويذاب
 أدوية العفن،
 اليون وفقر العفن، ولذلك إن يذهب على رأسه، الماء يخرج
 إلى اللوز، والعناء يذهب، وذلك
 ويذاب، وهذا يذهب بالعناء،
 واللوز والعناء على حفظها، **الصل** الرابع في الماء،
 كلامكم مكتوب على قلبكم، وإنكم
 من النفقود، جهذاً ويشتم على بنيه، ولو دادوا على إما العفن، فـ ١٣٠

الرواد

العليل، كالخشبة الرايا، أحدهما من وأماماً أحضم، فـ ١٢٤ العليل، كالخشبة الرايا، أحدهما من وأماماً أحصم، فـ ١٢٥
 وأخرجاها إلى المخر، وكونها في الماء
العناء مزورة الاختناق، **الصل**، الشاشة في الماء التي
 تحظى به سرطان، وهي بـ ١٢٦، تقطيرها إلى ما يكون من خلط حارة والي الباقي من خلط باردة وآلام
 مرض مترفة على الدهن، ومن دونه الـ ١٢٧، الذي تكون من خلط حارة قلالة حارة، أدوية العفن في
 حارثون، وزيادة دهنها، وبهذا يذهب
 المشرب والعناء على حفظها، وفي الماء
 مفت، وله دواء من الصباغ، وهو طبع الماء معه اللوز واللوزون واللوزين، واللوزين والعفن
 بما ينقيه من دهنها، ولذلك يزيد
 وعده، وهذا يذهب بالعناء،
 من خلط اللوز معه دهن العفن، ويذاب
 أدوية العفن،
 اليون وفقر العفن، ولذلك إن يذهب على رأسه، الماء يخرج
 إلى اللوز، والعناء يذهب، وذلك
 ويذاب، وهذا يذهب بالعناء،
 واللوز والعناء على حفظها، **الصل** الرابع في الماء،
 كلامكم مكتوب على قلبكم، وإنكم
 من النفقود، جهذاً ويشتم على بنيه، ولو دادوا على إما العفن، فـ ١٣٠

الرواد

أدوية المرض وآدواته
وآدواته وأدوية المرض
وآدواته وأدوية المرض
وآدواته وأدوية المرض

نصل العين والجهاز المحيطي للجهاز الاليسي للجسم
وماء العود والكمون بالبنجرة لاسترخاء العينين وتحفيز العينين بان توضع عليه
المااء بالبنجرة الماء والكمون والكمون واعفاف ومن المرويات المختارة
بالماء والبنجرة ودين الماء والكمون والكمون وعافية من الماء والبنجرة
أدوية العين وآدوات العين وآدوات العين وآدوات العين

في الدفن دين العين قد على ذلك درق الماء الجاف والجاف
والشريحة والشريحة والشريحة
الماء بالبنجرة على حمارة الفضل **الفضل** في امر من الانف
عن كان العين اى في من الماء في طهنتها كان وجع العين
مع علامات الدم فعلاج فضل العين **الفضل** **الفضل**
الماء والكليل يسلح الاصفر والفارون وابن رشيد والكليل
مرور الماء والكليل **الفضل** في العين **الفضل** **الفضل**
فعلاج العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
واكمل واستثنى ناتحة الماء المفزع في الشريحة
العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
شرب الماء والبريس والبريس والماء الوردي بالبنجرة وطبلي جلد العين
على الكليل والقليل العين والماء الوردي بالبنجرة وطبلي على
البريس على الوردي بالبنجرة وبسط عاشرات الدهن والدهن
العين مرورة العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
وجوه العين وعيون العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
بعض الماء على العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
بريق العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
ادخل سحل طبعه فيه اكتناف العين **الفضل** **الفضل**
الفضل **الفضل** **الفضل** **الفضل**
بابين من جبنة العين **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
نعش زيتون او اجلوب **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**
نفس زيتون **الفضل** **الفضل** **الفضل** **الفضل**

فإن كانت دوافعه فعلاً منها وجح الشد في الحق وضيق النفس
والشهي الماد في ملاجئها لخارج الدم فقليله غالباً في دعوات
كثيرة حتى لا يسقط القوة عن الحقيقة بطبع المفاهيم وورق
المفاهيم وأخبار شرط والكلام لمحنت الماد إلى المفهوم ليس
الطبيعة بعد صرفها إلى مفهوم العذاب بالغير أبداً وإنما السر المهني
والآن تزيد هيئتها على العذاب وتحل محله بما يليها والقدرة
بها وأنفس المفعوح للذئاب غيرها اقطانها وبدار الخنزير الأبيض
والعنزة كما والشقر بما يليها المفهوم والمخناس وفبرسا والبطاطس
ويطلع على بريز وروزه وهو المهندي وإن كانت بعثة العذاب سلسلة الدعايات وكلمة
رسيرز بروز وروز قرارها سيرز بروز وروز كثرة سلسلة الدعايات وكلمة
نوكيا جونج وروز وروز وبعد الموجة العذابية التي طبعت المطبوعات
في إندونيسيا وتنطوي على العذاب والرذيلة وإنما سيرز بروز والهانغ سلسلة العذاب واللهم
سيبيه بروز والهانغ كثرة العذاب والرذيلة وإنما العذاب واللهم
لا تأشين بحسنة وإنما تأشين بخطيئة وإنما العذاب خبرت بالآباء العذاب
والخطيم الذي أثبت في الحق فاحت ظاهره خبرت بالآباء العذاب
أبرهون عالي متونين لذا كلام وإن لم يكن ظاهره تخرج العذاب الحق أشد حدة من العذاب
سبعين شاهد بكتفه أن المقالات التي قررت من الصدر إلى الفعل السرقة وهي تشمل على
مشكلة كروز كروز تجربة في السعالي ويفهم إلى ما يكون من المطوية
طعنة ذاتي ولم يزد والكلام وللبيك من الميواست دلالة منه أن لا يكون مع العذاب
مشكل بروز وروز وإنما تزيد هيئتها على العذاب وإنما العذاب وإنما العذاب
العذابي وملحق كلها بددين السوسن والمرجس وإنما العذاب وإنما العذاب وإنما العذاب
بشتى الأشكال

باب العذاب

باب العذاب والطهارة والذئاب منها يجوزه دليله العذاب
والاستناد إلى الماء والطهارة والذئاب إن يتناول طبع المفهوم
وطبيع دم العذاب مع اختيار شرط والفاخذ ودم المأوز أو غيره
الخنزير الشفاعة والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
دم المأوز والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
الذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
في ذات الوجهة والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
وعلم منها حمي حادة وصين شديدة في النفس حتى تأخذ المفهوم
في الوجهين كما أنها دعوة عذاب وعلم العذاب بالذئاب والذئاب
حتى يطيق العذاب وعلم العذاب وعلم العذاب والذئاب والذئاب
وعلم المأوز والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
الذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
بما والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب
الذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب والذئاب

العنف حب الشيا روابح فيفراء سفي المكيني العصبي والجذبي

العنف باو الاشنون المتصطبه يلطفه العذا **الفصل العدا عشر**

في الريقة والدسانا اما الريقة مستحبه الاو المهمق وبا الدعا في

ان تقييل ريشها ان الفعل المعدة دليلك اليهار في العدا **العنف العدا عشر**

رباس شاهن تقييل بآرسهان وعجاها جاك العذا مثل الظاهر وادركه في

ريان كوكشوا في المهمق وشراب الرمان وشراب الرياس واما رسن شاهن ماشي

بريس سرس زنكشرا ناعدهات بور عجزي في العذا مفعلا المهمق عمس وان كان المهد

عيدي ايشرب الدادو والمهمل فيفي ان لا يكتسي ذلك لما يغير صحف بين

فان كان منه الفقع دهوك في العذا فرارق وداري وله العظمي

فيسن يحيى البقر في الكوك العجري او على السوق الغيرادي قد

طريق في السوق وان كان عن العرقه والمرحه مدل العظمي

عيدي المزرو المأفعى المحموق والمصلقي المحموق بآرسهان واسوق

الفصل الثاني عشر في المزرو وجهاز عالم المطعن ازوج اشو تزاج

حذج رطبات يليغة ذات رغوة مهبل المغير رقام لم يكت عمه فم

فلخدر ان شرب دهن المثرة بشاشة وراهم من حب البرت والمقو

ووجه عطر الزبيب والجوز عليهما بالحجز الى عين المحقق وآفات

فم ضيق دهون الرد بلفته دراته من نافعه هرقم المعلم وطعم من صورة

فونج دهيت شربه لحاله المفخ المسوبي **الفصل العدا عشر** في القفتح وبروسى معموي مول سمعه

ياده قطب مطرق قبن شجرة قرفة برشق ما يخرج بالطبعي وبيود تكتون من بلم لون ادوك علطفه قد تكون ييس

افيد ما يه شواري اما زنجبيل برشق ما يخرج بالطبعي وبيود علطفه قد تكون ييس

بسن عرش دهون المذمت **الفصل العدا عشر** بول وشقلي

العنف حب الشيا روابح فيفراء سفي المكيني العصبي والجذبي

العنف معا اخذت يابست فان كان من البضم المدرج والربح الفليلطة

فالحاج سفي ايا روح العفيف ابدا ايجوز الموبوب عبا واهيا رسنبو

العاشر الماح وانذا ما ، المهم بلا جبر وانهان من ليس فضلا جهان اليه

ش اهيا رسن وانذا مالا يهون ودرون الجيل والعجزه في اللصمه

المطمتع بالمجيم **الفصل العدا عشر** في الدريان المتولدة من النطفه وعلقها

صرفة اللون وعلقان از طي من الفو وفعي اليهون الماشي علاجها بمن طبعه

سفي الريان الريح اركب من الدافتني وجوه انتفلي وجيئ ديني والسرج

الكلابي وملطيف العذا وانذا **الفصل العدا عشر** في وجع الظهر الماشي من دهاده وخفته دهاده

حرمه اللون واميلدا السدن فخلج اهان لفسد الماشي ويسعي عصر

الاهياب والتراندي بانجبيي البيروري وطلع على المكيد حمد ايزن

ماهين **الفصل العدا عشر** في اتيه وليق العادل ما الشير وانكبيي وطلع ما

ايجرم يانجيز وانهان من بامان اللون وفدة العطش فعلاجها سفي

العين المفروسياني في كل يوم دهون بالدصول والبروري وانهان

استشاره دهت ايه جوزه سف

اليهون المزرو وانذا اه العصبيه والطير البري **الفصل العدا عشر** سف

دوه اصطباغ ورطا دهني سف

وسبيه بر داكميد والوانه شنه الطبعي وجواهه ياد ذوقت العطن جاد

صومة كهور الطبله الرق وجواهه تکون العطن من كارق المفعه

المعلومه والعنبي جروا للهوي يهون العطن مهه مترا وجوه جتخم با له علچ

جوج علچج في اول الدامر في المزعجين الدا ، لين القبيي وانماته القصد

او ما له الدا تحكم المفعه اما سلخ الاصفه والقبيي يهون ولها نهاده

سلخ عرش دهون المذمت **الفصل العدا عشر** بول وشقلي

رسن عشوائي وجاين ودايده دهور

وادر شفاعة مرأة بعد آخرى الفضل في عصره في وجع المعاىل و
هو أن كان معه نادل يناديه وصحب المولى على المطر وخلال وفند المعلم من
اليد المسرى ولقي عصراً ورقاً يحيى السجى الطلب من السجى العبروى
وأول كافى كوكو قاتل وحدهة اليهول وكانت المدة سبعة وأربعين

وسبعين سنة حتى أتى العصر واللطيف العذراء وأدر المولى بها والروح
وأنزلاه والروحى الصحنى ولتحير الطحال بالملائكة أدى ولوضع علامات

اللاسر الفضل العرش في البركان إذ أصرخ: «جئتكم من

وحقناه بعد ما املاطحة الخديطة لم يكن عدو حى فهم البركان وحيان
هونه على المطررة فلما جرى سقى ما عليه بما والمران ثم طبع على سطح الماء

والمرقب وعجايزه والشندوق والثانية وعاصفة والكلب في حق

عاصفة ودبرت زرماده وفى ملائكة طاروا على طهان يحيى حب اسماك بيلانى

بهرى وفى ماده بوركى مهدى بيلانى مهوا سرقة بيد كلام «مش اهل لعنى صدقة المقالة الائعة فى

أعراض بقية الاعضاوه يحيى يحيى على حصول الفضل الاول في وجع المطاف

اذ اعرض ووجه الملوك كان في المولى حرة فخلال ان يقصد ابا سيدى و

يحيى السجى مع بذرقطونا وبيزهانى وغدر القضاى مقشة خان لين

اهرة ضئل القيمة على العواكر ودليار شندوق والثانية لا يعنى دان مانى

دماينى سا والبرىع والطين الارضى ودم الماحق دان لكتور واصفى اسقى

ومن المعنى ودكان فى المولى بعل قضى بذر المطاف وسرار اسماك وفروق

الآلى والمسك ودان حمدت برسلى اليهول حستى كون السجى عبا والبرىع دان اسماك

وكون

ويطعم السكر الطرى الفضل فى اعراض المثلث اذا تقدى صفا فى المثلث
وخلال ان يحيى اسقى المطبخ ان يكون اسود دلائل الكوش والزبان وبدرا
المطبخ بما يذكره الفتن والاما اجهى باشت وبلعون ودين ايجروا ان حمر
للتظر المولى ثان كان مود لالليل البرودة فخذل ان سقى السجى واللطيف وفتحت داره
والخبر يقى وفى اسماك ومحون الملاوى ومحون فتحتى وظفهم بيلان ودبر وندر وندر وندر
وان كان مود لالليل اسماك ومحون الملاوى فخذل على المطافين مع الملايل الفضل
الثالث فى اعراض المقدى اما الوجه والعرسان فيما جانا لوس من دوم حار ودبر وندر وندر
فخذل ان يقدر المولى فى اسماك وفتحتى وظفهم بيلان ودبر وندر وندر وندر
الملاوى ودبر اسماك ورق الملاوى وتقى الموضع لصفة البدىعى و
دبر الملاوى والورد والعلبوا اسماك فهو اسماك يجرى من دار العذراء
وكون دار المطاف وخارج دان ثان سيان الدم دولا بيلانه
فعذل سقى اسماك الباريا وقر اسماك الجلنا وان لم يكن مود لالليل
لكورة فخذل سقى اسماك الباريا واللطيف والغزا والاسعى بجات
بالنهاية الفضل الرابع فى خرخ الملاوح الفضى ان كان صدوش عفف
مواضع المفى فخذل باليطرين المجنون بالعيت المطبخ بالياد والعناد
الاسعيات والقان من حمدة المفى فخذل سقى الباريا والباراده بالخفى ودبرى يكى
وادفند ديلكدرات الفضل الخامس فى اعراض المثلث زاده
امداد فى جان حارا عزير فى اول الامر وضدا ايا سدى و
يطلى الموضع بالتصدى والهاوز بغا الورى ثم اسماك الطفمية
باتراس اسقى واقى اسماك المركبة ولتفيد بفتح الماء فى ونم

كلمة التي هي العذراء وأما الحضر بدفن الموز **الفضل الكوفي** في
كرية ببرقة وجوائزها يعني الدعاوى والرياح العلية إلى الشفاعة
الفنق وجوائزها يعني الدعاوى والرياح العلية إلى الشفاعة
لارتفاع الماء يعني ان شدة الجري يعيصها شدة الماء كما ويهدى
ذلك بالسجدة يعني المفروغ **الفضل الكوفي** في أفراد الطهير
الخيل بالسجدة يعني المفروغ **الفضل الكوفي** في أفراد الطهير
بجروره زنة وما يزيد زنة ويزداد زنة
وتحيز زنة وما يزيد زنة
ووصف الاله بما لا يطأط الطهير فضلهم فضلها سلبيه وسلبيات
كعب المذهب يعنيه في المثلثات والزجاج والاصناف ابناء
نادي عرض الموز رضي المذهب الاسماء والزجاج والاصناف
ويطعم السكاكيني المذهب حارا ودمع عرق من كعبه تحيي الحنك الزياني
واحذى بقوته وتحقق لعلم المذهب الاسمي السيء حيث شئت من دراقعه والاصناف
المقدورة ويعيد بالسجدة المفروغ مرتقاها وياطف العذراء **الفضل**
جزء از طرفه اشر **الفضل** في المقصون ورقة النساء ووجه المفاصل وأشكال وقبب
جزء از طرفه اشر **الفضل** هنا العليل واحد وهو قرخ اندرة الاندرة اذا وفت في مفضل
الذریما المعمد كانت نرقسا وان وفعت في مفضل الورق كان عرقا
او جزء از طرفه اشر **الفضل** في المفضل مطبقا كان ووجه المفاصل وان وفعت في زرقا وفرا
الظهر كانت صدبة وللوجه اهان يكون مع دلائل لكررة الورقة او دلائل السرقة
نان كان يجد على الورقة فالعقل في المفضل وتفاني المذهب الذهلي المذهب
والسرحان والشامكي والث بتوجه ويكب في مطبق المذاق والآخر زعن
الجماع والعذراء الموزرات ياما الحضر والمكان مع دلائل البر ودقائق
المعنى في كل الروع مرتين بعد الطعام المفطح يطلع على كعب اصطفيه ميت
الاسوان

واسماعي المفتوحة العذراء والعداء الحضر بدفن الموز **الفضل الكوفي**
في زردوبي ودوا الفضل اما الدودي يعني علو طبلة تطهير
الدودي باسمه يعني الدودي والرياح العلية الى الشفاعة
الدودي والدهم بسبب دم الدودي تمسك اليها وعلوها ان يبدأ بعد
الدودي ثم اسمها الطهير يعني الاسود وناما الفضل فهو عذراء يوطئ
هيئها العذراء ويلطف بسبب ما واد علاطه تسبب الى الرمله عذراء امراه
بعد اخر زيارة سهل الطهير تكتب السور وكان مرات متواتره ومتقطف العذراء
المقالة **الصالحة** في الفضل التي في طهارة الماء والنجيات وهي شبل على
وصول **الفضل** **ال الاول** في المفتوحة ومهما كان الفضل الماء الطلق في
طهارة الماء وعلوه جاذب الفضل وعرق الماء ومحون ثبهره - - - - -
وشفاعة البدر بما يليجها والآهاتيون واصناف العذراء وياطف الموضع
في زردوبي العذراء والفتح متنى ودراج والمندابه الورق والعنق هرفي
العنق ساري ما زلوا فيه يهونها ان
بدافن الورق والفضل العذراء العذراء والدهم المفتوح وما **الفضل**
الفضل **الثالث** في المفتوحة والبر من والفنق والفنق
واسكتيني زانه اتيت ذك سيق شربه من الماء عذراء ومن زانه اوسى لم يكفي لكتيفه شرت ارسير
او من زانه جانيس ويلطف عنده دهوك العاجي الماء ويلطف عذراء زرقا وفرا زرقا
الارز ياخ المفتوح في اعلى العتيق وما زنام فعلاج النفس الدهم
ما ياخ زنام
في الشرب ويسق للدين احليب ويشطف كل يوم بذنام ايشفعه وذنام
القرع والعذراء والاسفه ساجات **الفضل** **الثالث** في اشكاله واجه سكان
تح دلائل العذراء الدهم في اعلى المفتوح اشكاله ومهما كان الطهير كعب الفضل
والدهم ليلج العذراء والورق والهضبي الاردي والمنداب العذراء **الفضل**
شوك وورق شوك وورق شوك

الحقيقة و يدرك من الجماع والشرب وبكل أقسام فيه المتنية **الفضل الرابع**
 لما حمل على بابه لما نظرت في أسلتي و أكعدهما أسلتي صدر طبعه الأهل على أن صدر وأما المكتوب
 حتى لا يرى ذلك المكتوب طبعه الأهل على أن صدر طبعه الأهل على أن صدر وأما المكتوب
 أن يسمى الصفراء ويم الموضع الباردة و يطبع الموضع به سرطان الطبع زبر
 المقصد المحقق بحصار الورق **الفضل الخامس** فالمقصود والمحرك
 والمثوى لول المكتوب وأهدر بي خلاجهما سقى ما الشمير بالذكر ونفع
 ما الورقان الذهبي بدم الورق ولمن مروي من المغير بالماراد
 داربيت ويسقي بعد تبخير الطبيعية ما العجمي بالطريق بالطريق
 أحاض عن نعمات العقبة بالسراويل وما ثاليل قصدها طبع المخمر بجزء
 وسقى لوغاذيا ورياح روضن **الفضل السادس** في اللارام
 ثم يكتب اللون في العصب وفي عرقه المكتبة فحبان ببرها
 في علاجها ببارا وعاتب ببرها في حلول المللات بها إلى وقت الذهاب
 ثم ينحضر على الحالات بعد النكبات والورق لذا دوري أو صوروي
 أو سوداوي أو بقني لالارمي فضله حرقة و زلادة حرارة
 الملمس و درجة اللون من الفضان والاصفرادي فضل منه حرقة و زلادة
 حرارة الملمس و صفة اللون و على الموضعين العقد في إسهام طبع
 الپيشنج وما العوائل ان كان في أسلبي اصطلاح غليظة ثم طبع المرض
 بالظلبة المبردة وأهفان سوداوي فضل منه صداب آكمون وبردة
 الملمس و لون الدلوان و علامة اسلمان بما يخرج السوداوي وان كان
 طبعها فضل منه ان يكون زخمًا بحيث يدخل في ذلك الموضع تكون بضرف
 الورن وبارد الملمس و غلاظه الى رله سهانل بما يخرج اليمين **الفضل السابع**
 فالرطان

في السبطان واحتياز بير السبطان فهو فرم لوداوي صلب ذو جمل
 كثيرة وعلوها العنصر من الأحلك والأسمال المسوأ تربط العظام
 ولتحيز المأخذ في الماء والسودا و كما العدس والباذنجان والقرفة
 طبعه على سمعت باراكو خلوي زبر
 لحوم الهمدان والدجاج والتراب العصين وأما المأخذ في فربن بمانواه
 وانفعه عيون بحر كل العذق وتفعيل العذق وتحليل سرب الماء
 أسرة كشك في المكتوب ياخذ العنكبوت واصلاح مراج العراج بالمعاجين المقوية
 أسمال الطبع ياخذ العنكبوت واصلاح مراج العراج بالمعاجين المقوية
 وعطي العصون العليل بالعديدات والمصنفات **الفضل الثامن** في العلات
 التي اما ان تكون كثيفه زلائق او طبلة خان على الاول فو جي وهم
 ان كان العليل فاما ان يكون سائية او لا يكون فاما انه فهو جي العلا
 التي يعرض في بعض الاعراض الصلبة وان كانت سائية فما زاد بها ينحو
 اما ان تكون كثيفه زلائق او طبلة العرق او طبلة العرق في طبلة العرق
 فيتشتت اليه وصورة وصورة وصورة وصورة وصورة وصورة وصورة
 العروق ينضم الى عروق زلائق ويلقيه وله اوتية واما جي اليوم في
 التي ينضر من اصحابه في العشرين او العشرين ففيها أيام العقبة ورو من اهل
 الماء به اوتية او من العقبة الشديدة والمعنف وعدها اكدربي
 الباردة والبرقب الباردة المحتوية بالبابا والمبرد بالثلج ويسقي
 ان يدخل اصحابه ببرها الى الحمى ويفصل بالبابا العقارب ويلطف عذقة
 يوماً وليلة وآهان واصحى لهم فين المطينة - جداً ونهاي من عفونه
 الاسم وبا من كثرة ومن علامة في مخدنجها للصدر واحراج الدهم العسر
 وعيدي الملاجع ببارد العنان التي يضر مع السكري التهسي و ما الشير ودراحته ان سداً لدمعه شوك
 عرق وعليه شوك وعلوه رطان وعلوه رطان وعلوه رطان
 شوك وعلوه رطان وعلوه رطان وعلوه رطان

صل الموتى وادا طهرا ثنا الفقير وجب ان ي書き طبخنا عليه اللوز
والفنار اليهود ي ثم اخيه رشيد المتنبيين وكتب ابن الكون العذبة بدمارا
مقدمة الى ادوار اليهول يا والفنان والمرنيبي وادا الفنت
حده التي مدين العبد حسب القافت ولطم الغربة وما حمي المكينة
في القاب ونفحة او درجها واخلفت احوال الجنم حتى يكون لها
اصحه فيها افاده واختلفت العملات والدولار بعدد جبارت
الادوية تكتب اللام من الظاهرة وما حمي الرفق في التي نسبت
بالاعنة والصلالة او لافنث بنهايان كثي عقب بيات المظاولة
بن دوك دوكه وذكره وعدهما في الشم وصعده الفقاوة ودقيقة الموت وغير المحسن
وحرمه الوجيه عثمان عثمان كل عملا يجيء اي زمان اذن بن ماشي ودول
اصحه كل يوم واسكوبون في الهموا والبارود والطبيه والفرس في الماء
الغفار والمعزى يوم المفتي وموسى المفتش وفوضع على صدره ونافعه سبلة
علم الوراء الى اجل ضئه الصندل والكافور مبرد باشيل و العنائكة
المشوي والعنائكة وبرق واحضر الطي والحبن والمفروق والعلفه
ارضي قدومن مرتبة بدم المفتر بالفدا العاشرة في قوي الا طهوة
والاشارة الملاوية وهي تشمل على **فضول العمل**
في اكتباب الخطوط حارة بطيه في تدرجها البدلي والغير
يادر طبخ في الدرجات الملوبيه ومهام عن خذلان من الحضرة
والله ورسى يارزوبي الدرجات الاولى باسم في الثالثة **الجيون**
حاور طبخ في تدرج الدوى العرس بارزو في الدرج الاولى
سليم

هـ ما ، الريان احاديفي وان كانت الطبيه يابسة فسيقى ، والاجاص
والعناب والغرساني باطرزه والعناء مرونة الماش والرغ
دمارن اللوز وادا كانت الطبيه متقدمة فالوز اع العذبة بفتحه
ليلست طبق اكل طبعه ينجزن بجبك وما اكتفى بدم الملون واما حمي الفقاوية الداذهل العروق في المؤنة
لذلك زوجها ينجزن دير ساقه دير طلاقه بحسب افتحه ما افتحه دير طلاقه
لذلك جها العنص وآخر الدصاد وحله جها العصبية يا ك
ثارونه بحسنا

اللناس والماء اليهدي واشبخته ويلزم العدل اوصى الكفاوز
نشرة تكتب طلاقه واعلى طلاقه ونحوه بحسب طلاقه الشم واما حمي الفقاوية افتحه بفتحه الاروع
في هضم المعاصرة حتى اليهوي زيزع مدة توبتها على اتنى عشر ساعه
ويجي العصف وابالاعنة خاصه وحي اليه زيزع مدة زوبتها على اتنى عشر ساعه
لذلك طلاقه دارجها ينجزن در ساعه وحي اليه زيزع مدة زوبتها على اتنى عشر ساعه
دور اليه زوبتها على اتنى عشر ساعه وحي اليه زيزع مدة زوبتها على اتنى عشر ساعه
بابا واقفاصه واسكوبون الطبيه با ولصوك واليهدي
وابقى رشيد وحداتك وفي يوم الزاحه اعطيه ما ، لغيره دعنه واسفه
وانجام المعلم وارتفعه الى تفاصي خلاجها القصر شيمه الموز واما حمي
لاماسج المانع والغيرها واسفه ما ، الحص بدم الموز واما حمي
لبيعه شاصه بافتحه طلاقه والغرساني العذبة بفتحه والشكبي
البروري كورك الحصيني والغذا دهنا واسفه ما ، الحص بدم الموز واما حمي
الكتفين در طلاقه دير طلاقه ودي حكمه خلأ اليه زيزع مدة
اللوز واما حمي الصودي حارز طلاقه العروق وخلافه اليه زيزع
وجب ان يجي وصالحه العقوبة ليسخن المتهي بما حجا قالها من
الادوار من المزمنة واما طلبه عذبات المرضع خذدا والمرهي باطربه
وسقيت يوم الموتى العنكبيين بما ، الفدا وريمة المرين افتحه العذبة
بل المرة

الفصل العاشر في المعاصر الحال بارديان المري حاربايس
المربي حاربايس و ابن السوك حاربايس و ابن الحرس حاربايس

الغنم البري يأكل معين على البضم قبل المزة و ذلك المصطلح
الغنم والغنم و يذكر في المعاصر حال بارديان المري حاربايس
سرعاً غليظ **الفصل العاشر** في المعاصر والشربة والرقبة
الآية العذبة فتند الصب حارب طب و العصون من حاربايس و سيد النيب
عند المزبور و نفع شن المكروه والدرس حاربايس و أما
الشربة والرقبة فالثعيب الباركي الأساخ بار و نافع للعدة
نافع للعدة و الشعيب المختن بالاضول والبرق و اكتن حارة

نافع للعدة شرب البفتح معدن الحر و البرد بابن جار و افقام
بار و اذ عادت الميطن رب الحصى بار و مكن للعطش رب الرطان
حاربي العذبة مكن للعطش رب الموت بار و مطرن للطبيعة

الفصل الحادي عشر في الطيب الملكي في الحرقة والبوسة العبرة
المربي حاربايس و ابن السوك حاربايس و ابن الحرس حاربايس

حرارة و سيلان العود الهمجي معدن الحرقة يناس الطقوس بارديان
لأوزن طرفة و مركب من حواري اصحابها بار و فالآخران والصلب

معدن البرد و المعنوز حاربايس القطف حاربايس الفرقفل
شيفر الوربة و المعنوز حاربايس المعنوز بار و جب كهنه ١٢ و مك و
حرارة الموز بار طرفة و مركب من حاربايس اسلب معدن الحر
لأوزن طرفة و مركب من حاربايس طرفة و مركب من حاربايس طرفة
ياربي الاصناف حاربايس العافية حارة ياسنة **الفصل الثاني عشر** في العلاج

الكلبيرة الباربة معدنة في الكرواس و الكوبون والصمود والكرود
والنافعه والشتت والشويفه والتفيف والماء الحنفي والمجبل
ربواني ٦٧ و خواصه و مركب من حاربايس طرفة و مركب من حاربايس طرفة
والشيغان والدجاجيان كلها حارة ياسنة نافعه ببلغم المخلول
الكلب و يخ بركشون بشيش و افقامه علش ١٣
المقلوبة و قيت لطيف و رقة حاربايس
او دارك از شهاده و دارك و دارك
جيت منه مقتضي زيت و دارك
وسرو و دارك ته ابغض

الفصل الثالث عشر في الاجنبيةات الجلبيّات اسكندرية مقوّلة

مُسْكِنَ لَهَا وَالعَصْلِيُّ أَقْوَى حَرَارَةً وَالبَنْفَجُ الْمَرْزِيُّ مَهْدِيُّ الْحَرَقِ

الْمَهْرُولُونُ الْمَلِينُ الْمَرْجِيلُونُ الْمَرْجِيلُونُ الْمَهْرُولُونُ الْمَلِينُ الْمَرْجِيلُونُ

الْكَابِلُ الْمَرْزِيُّ بَأْصَلِ مَفْوِلِ الْمَعْدَةِ حَاطِلُ الْمَشَابِ الْقَرْطَلُ وَالْمَقَاحِ

الْمَرْبِيُّونُ مَعْقَلَانُ الْمَعْدَةِ الْمَحَارَةُ حَارَانُ يَابَانُ تَافَعَانُ الْمَاسِهَانِ

الصَّفَرُوُدُ الْمَرْجِيلُ مَسْكِنُ الْمَعْدَةِ *الفصل الثالث عشر* في الْجَوَالِ

الْجَلْبِيجُ الْأَلْسَعِيدُ بَاجَاتُ فَهِيَ طَبَيْتَةُ وَالْأَكْلَيَاتُ وَالْكَبَاجُ مُجَفَّفَةُ

وَالْمَكْرَكَبَةُ مَنْهَا مَسْلُ الْمَرْزِيُّ بَاجُ مَهْدِيَّةُ وَالْمَدِيَّاتُ بَارِدَةُ وَالْمَدِيَّةُ

مِنَ الْمَيَا الْمُعْتَهَرَكَا وَالْمَحَضُونُ وَالْمَرْجَانُ وَالْمَسَاقُ وَالْمَقَاحِ

فَقَوْتُهَا مَشْلُوقَةُ عَصَارَتَهَا الْمَلَوَافُ الْعَصَلِيُّ مَثْمَادِيُّ عَلَى الْمَشْمُمِيُّ

غَلِيلُهُو الْمَلَسُورُ وَالْمَدِيَّاتُ يَعْلَمُ بِالْعَوْسَةِ كَسْتُ الْمَرَأَةِ الْمَمْعَلِيُّ بَلْقَا نَوْرَةِ

بُونِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روزه کفنا رسیده مند شاخن نبض این کفتارست سه بایت
با اول اندراگه باعتریت و باید دلت که من حرفت
شایانها را کوئیه و نبض ادو هر کرت سه واژه، کانون بک
حرفت انسا هست و دوم حرفت گون کوئی کلاریس
ام اهل کشت و در حرفت دوم اتفاق آهن است، کانون دوم عکی
کارب لفیاض باشد از هم گفتن یعنی هنریت که از جفری حرفت
جاینی و هنریت از جاف سه و بازان جان بزند چنانچه
فیافت آن بازکرد و اندیمان این و حرفت کل کوئی ترا شد
که بکدر پوستن که حرفت مخالف بکدر محال است و جاهه
از شفوف میان شش حرفت اول و غاز حرفت کشش
دوم کانون افتاده اکه جه محوس بیانند و حرفت این اطیاف
شدن شایانها را کوئیه و هر که لفیاض حرفت شایانها

لمن کوئینه حرفت لفیاض را عم رکشت اندیمان لفیاض که
لطفی که مردم نهایت صیغه و ده طالی است و حرفت لفیاض شایانی
اندر یوان باعتریت و لفیاض یعنی بیان جانش که هر
یوان باعتریت کم درست آنست که تندیش که کوت مردم کوت
لند یوان باعتریت خاص که میں توییه شده باشد باعتری
که ریغه عالی است که شوار غیر یوان باعتریت خاصه که کم
میشی همچوینی برترت یا تو اتریاده اما اندر میش توییه بسب
خوت حرفت اندیمان باعتریت داده عرض بد شنب
ییلاست ضق یوان که و میان صفا و کشت عکل کشت
و میان لفیاضن او والدیش بطبی لفیاض بیش مریم مدن
دویزی باز شفون خرق تو اکند و خالی و سشن مکدی کشن
مدن اندیمانی فیض حرفت لفیاض غافل بودم سیان کرم
پاپن این آنکی بادقت عی و زارگردی هنریت نهاده
از عزم میشی همین کرن، شش و باده و انت که هر کرت همه لذات
یا حرفت هله بیهوده و عی و حرفت یعنی هر کرت شیان
و حرفت دل اینه بشد و عی و حرفت بینی هر کرت شیان
و حرفت دل اینه بشد و عی و حرفت بینی هر کرت شیانها

اصل وخت بین شاهزادی با دیگر شاهزاده هستند میان ایشان
دلخیزان برای برخاسته از پیراهن خود را با خاطری شاهزاده کارول
رسانیده است بلی هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
یا غیره ایشان خارقی نموده بکسر شایان از کدام براحتی یاد می
نمود و گستاخانه بکسر شایان از کدام براحتی نموده بکسر شایان
نهانند بکسر آن عارض برخاسته ایشان از کدام براحتی نموده
با حال ایل
و گیریدن خرست شایان ایشان عرض کاره ایشان عارض نموده بکسر شایان
و ایل است بدیگر هر شایان با طبع خوبی هر کاره کاره کاره
ایشان با هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
طبع خوبی هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
نموده بکسر شایان شایان زد و مزده بکسر شایان
نموده و دیگر هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
دوچار یافته با خاطری شایان بکسر شایان هر چیز و چیزهای دیگر
دوچیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر
و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر
و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر

ست شایان بست کاره ایشان نموده استه کاره کاره کاره کاره
و ایل
کیه عضویت بعضاً عرضی بعضاً عرضی بعضاً عرضی بعضاً عرضی
غوفه ایشان خارقی نموده بکسر شایان بست کاره کاره کاره
آن مردم و دیگر جانوران ایشانه و درسته است ایل ایل ایل
هر چیزهای ایشان کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
و گیریدن خرست شایان ایشان عرض کاره ایشان عارض نموده بکسر شایان
و ایل است بدیگر هر شایان با طبع خوبی هر کاره کاره کاره
ایشان با هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
طبع خوبی هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
نموده بکسر شایان ایشان عرض کاره ایشان عارض نموده بکسر شایان
نموده و دیگر هر کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره کاره
دوچار یافته با خاطری شایان بکسر شایان هر چیز و چیزهای دیگر
دوچیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر
و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر
و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر و چیزهای دیگر

لر میں چال حاجت آمودین مل مذاہش پس هر کا وارن
کشت جنین بالائیں کامیبیدن باشد درج طبقه میں
اویز کر کھی عین سپیا از دی مالا شن و کامیش زندو رشته
با شومنیا افتن مل زادشان ناسک پیا زند و از و جسمی نگیر
بیاید و نفت کر کھاہ چنان افتش کو از سر نیخت این کامین
و ملدون کیا کرد و اند کتیر بس خاطر غردنی امدادن کیواه
و حاجت مردم بیافت کر کماله دلیران از تھر آشت
تن از اخاطر غردنی باش شو و سپیا گدن مردم راجح است
کراز خاطر از مژدی یاف شور روح رایز خوب است که بخا
و و و ناکش و و میخت از دی جدا شو از هر اگر روح
طبقه است و ناک دان سو ب کش با خاطر اهم اوان
ذکر و منح نهاد کرسی بز درست بی باز کر جای بز دنیا کات
از دی جا شو و سپیا گا ب نهاد تن را نهادن روان کش و ضئیلا
را از سر بشید و بی دن بردا و اغدا روح را بز درست بز خاطرها
از دی بر دن کش کر منعطف بخ ایست که بخ است سلا
زیم ہوای حکش و تازه و بازیزه بالک دیون دل پرساند
و بک انسان ہو کرم و دوک سند افغانی بز دن

پیش اگر بگرد دم بکت بید و بازکش و بول ایمان و دن باز کش
و هر کا و کر خیز هم آردو هوا پر کش دل شریا بنا بکر بنت
بوار اند کش و خنکی ہو ای کش کش کش و صرا ہر وح رسانده
بکرت انبیاض فشد شکر و دوکاش دل از روح حاکم
و پر و کشت تار وح صافی و معتل بیت این و منعطف بخ بگ
کی المدفن ہوانا و دفنه اه روح و دفعم بیون کوون ہو اود
باک اسافی کوون روح از عده منعطفی بخ شتند
ڈاون و اکاره بیون پیان نیت کو تویی چان بر و دک ہو اوح
کر دوکن ہعنی گلاب مردم پیزند مرکب شنکو و دغا
اپری کھا بکب کندر امش و بیه تن رساند و ہو این مرکب
بیچ بست نا دیرا بھدن ہرسا نا کر جو ایخفص اند باب
بیت یتم از ببر و ششمی کھتار و مجاہی مار زکی سکنیں بیا
بکر و بیه و س انجا بیز و اجب بود باز کدنم تاین نسل
کما بیخی بیچ کچکی ہو ای از رسیدن بیل و بب دو
بکر سیمی ہو ای اند ندیوں دل اند باب دو هم ای خد و خم
و دن بیس افضل نو ایمه و بیل و لشت کر دل بیس نیان

نیازی تبریز

واروفه نیازی

کلچیر نیازی

نیازی

دوقات

مدهن مرت و بگریش رسان مینمیں لکب غصو شه شبل عنون
دان بیش غصه همچنان گاهه متروح را که اندرون است و ماجست
هم نیز از این مسأله کاشاد که از این ایامی تک خوش بگردید
و از حمیز ناکارانه درسته و مارعی نشان دهن مخفی شتند
ش اولی شیوه درست هنگ از تحریر لگد او از دل خبره به مباره
قوت جوانی خود را تحریری دل است زن بقوت جوانی نهاده
سب و قوت خود را تحریری کرم مرت و قوت جوانی همچنان
نموده از سایه که بقرفت خود را تحریری و این امساع گوئی را لغو
تهابی فی وقایی قبول نیافریده که مکنیقت جوانی این دو
تو قوت بیشی جوانی و قوت خود را تحریری که قوت نهاده نهاده
هد قوتهای مصلح و فایق دعی تو تفا که اندرا صلح و فایق داده
دوقات سب و دل این باید و مدون این برو و قوت که مصلح
وفا ذیر و داغدر مصالح آنرا مصالح دن و مراج و این بجای است
مین سبب طالب این تو هم از حمال دل میخودم شنحو و از بره بگدل
عنقریست که اندرا همه حاست ایاده درسته و مضر باشان از این
رسانی مخصوصی عین مسی اند نهاده داشت و خالی اشتر را اینها
لند رسپشن و تهائی تج حمال ایاده درسته اند میخواهی اینها

۱۰۱ ایل سبند و پر طبیب والار جوال ایل همچیست و داشت هزار
چیز است یعنی بگذکو هر ایل شناس دوم آنگه بحوث آن سیم
آگه فض او خوارم آگه افراد چیزی داشت ایل هما کو هرل
جهیزیت که از این ایل چهار کاهه فراز هم آورده است و بسته فضیله
و صورت او
سب و مخل قوت جوانی سنت آن اول برو و داشت ایل
میخیل ایل سب و اند نیز ایل دو خون در وح شه کاری هزار
چیزی که از دل ماند از شرایانا پیش بیاده ایش از هر ایل قوت
و میخیل ایل ایل و میخیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
میخیل که حال بخانی بعثت شناخته آنچه خال ایل بگسب
نیزه هنین سب تو ایل را تجیفیت شناخته شدو و جون خام
که خاله دل و شریان ایل بگشت توت سب جوانی را نهایت
نیم دل را و شریان را ایل نام کلیم و خون و درج را اند بیت
دل و شریان سب ماده فعل نام کنیه و احکم دل را درست
شریان خدا یعنی نام کنیه دل زناعل قوت دمعیت جوین و زایت
که می سودی و مختصی بدری چوی همی دل ایل اند چیزی بیت دل ر
ش ریان سب بسیاری دل که چوین دل زناعل روی و بمنی بیکار و دل همکار
و درازی دل کاری بیات دل کل دل که این جوین هم کار دل همکار

بگفتست شناخو اوال آن مردم و سپاه توام بگفتست شناخ
آیه و منفعت باش ناشت که با اول فره آهد و با اند المعنی داشت
سید از این سیده نهاده که درین اذنشه یا ان سعاده بگفت
و باشد و از که حالها میشون سعاده از هرچیز پس چون بگه
سعاده ز دوست چون نواده دو هم نگردید و زیر چون داشت حق از
آنکه چون آن شیخ هم راند و بگشت باشد تیریوس اگدن نزیران بله
درست و از در لسان اوت و چارم آگدن شرمان یا نیز بگفت
از درشت نیز چون دیگر شرمان صبح چون سید یا نزیران باز
نمک را میشود پنای گشتران نیز باز نشانی از
اخیار کرده اند و مالاک اکاران شرمان احشا کرده اند و در طبله
ازین شرمان جمنیه درست بشد و آنده انسد و المعنیه
با خواص از اکنیا سیده نهاده که محض را میگویند باز چون

دارد و پس قیلی دلاب را کشتن باز چرمه سرا را کشتن از بر
شرمان بگفت ای امنسا و مرضیه نهاده که اکنیا کشتن سایلیه
درست چارچیج که اکنیا کشتن شرمان نیاشد و مرضیه پدر
از هر کوکوت نهاده از چنان بن شرمان و بورت که بورت
شرمان سب و ازون کردن اکنیا که بپوشش نهاده است
عاجزه اید و مرضیه بورت عالی الحد نهاده نهاده نهاده
بگفت اکنیا نظری طیف بید و ب را کشتن از هرچیز فتن خوبان
که در کورت سه کشته سنت درست کن و هر کار که کشته به
شرمان نهاده کل که از کن و از نیز نیا و از نهاده را در شرمان
نهاده میباید و بگشت که نوع و نوع بیش که نهاده و صورت شه
به شرمان چشمیه کشته نیز در شخص اندروان یافت و اکنیا به
شرمان و قیلی ای امنا و مرموم از خشم و شاید و اند و همانه
آن خالی بیشه و وزن بیش و رامت و کشانه و حواب ای ای و

نون سکونت نهشل چو اون خاوت دانیاس من هم اهر و بجه مهر
قیمت کرد و این گاه این کوش کشت اند اخناس فهرج سهیه خشل
حکمت نهی خیزید و آن و نوع شنید رز مر در دفعه زیعه باست
بر پیار اما کنون از مendar حکمت حسید بینی ازاده چینید
حکمت رک و بین طول بدرین قیصر و بین عظیم صغیر مدل
وازن از ترکیب ایام تو لذکن از ن علد بشد نوای ددم از
پیونکی حکمت رک جو بده بین شیخ و بین طبلی و معتله و
و بین سهی نهیت متشله و امشله و بین موزون از نهاد به
جیس دوم را گزون رک جویل و این سکونی باشند که اند میان
و د حکمت افتن و این اند بین متواء و متفاوت پیه آید و
جیس سیدم و این از خفت جو بی چو سه و این اند بین قیی
میغف پیه آید و جیس صادر از چکو کمی آست بین از چکو
شیوان و این دفعه بشه کی سخی و نرمی شیوان دو مکمی
و در سهی شیوان و جیس نخ از این اند بجای دیست شیوان است
چو سه و این نرمی و بی شیان از چکو اند آید آبد ششم
از اضای سیدم اند اند بی دفعه دیست دیه دانست که ای اند
و ای اند حکمت بین ای ایست از ای ای و بکی و افراد شنبی بین

حالیا بد هجرت که ده مانین خود هر کات دا خوال حال باشد
بلید کلیب بین از شخص که درست بر شریان او خواهد بنا و
و بسیار بایه بنا و بارت و مین بانی آواز بیان از خوشیها
و ظاله ایکنی موده بکش و خاوت بینش او اندر هر حال نشانه
باشد اکر و تی عادت شاشت و مینی او از مجاوه بکر و وزیر مین در
حکمت اند کروزه حال او درست بجهان داشت به اینه اند عینش
سلک اند نکرد حال او درست بتواند داشت به اینه اند عینش
را چیزیان بین متدل باعک و ناتسیه و ملکی جهودی و عصر
و میرزا ن پیدا نهاد باعک و ناتسیه و ملکی جهودی و عصر
لیلی جیس ششم دیبا بد دانست که حکمت بین ای اند کلابه
توی فیبان است اند بین ای ایست کی عدار حکمت و مکون دوم
سرست و ای طاسوم قیا و قفاوت چا بعد قوت میش
خیم نرمی و سخی ششم کرمی رسیدی کر نغمی بی و بی ک
نهشنه است خاری و ای طاقوت دی ای نظام آن و هر دن نهان
حکمت آن مکون ای طاقوت ای شیان ای طاقوت ای شیان
کیلا و کر و آمد تیکن ایست که داشت دیست ای خوشی
ان بی ای گجس هم که جس نظاهمت همچوی ای عیست که اند زیر

طوبی و خوش بختی دار و بهین و اخواشند و این عطیه کوب
 مدهم بخت طولی و خوبی و در آن دستگاه و انتقام که مدت کشتم
 بخت طولی و خوبی را فدا مدهم طولی آفراسند و اند
 هی و بختی معتمدی خوبی بخت طولی ندر پیشین و نکنی همچو
 مست کشتم بخت طولی افتاده و اند بهین و نیکی مست
 فتح بخت طولی آفراسند و نکنی بخت طولی نکنی
 فرستایی و انتقام کی مدت ای خوبی طولی نکنی نکنی
 بخت کوتاه و بهین و اخواشند و این را بخط کوشه زنی سلیمان
 یار و دم بخت کوتاه و بهین و اند را فدا کی و اند بهین نیکی
 مست کشتم بخت طولی افتاده و اند بهین و نکنی مست
 و اند دم بخت کوتاه و بهین و اخواشند و این را بخط کوشه زنی
 نکنی نکنی و اند بهین و نکنی نکنی و اند بهین نیکی
 اند دم بخت کوتاه و بهین و اخواشند و این را بخط کوشه زنی سلیمان
 اند دم بخت کوتاه و بهین و اخواشند و این را بخط کوشه زنی سلیمان
 اند دم بخت کوتاه و بهین و اخواشند و این را بخط کوشه زنی سلیمان

بازیست از برآمده جسم اینست که شده بفتحی و رازی
 ایتازی بدل کوشه و پینا را برض کوشه و اند را شنی را مون کند
 چون سکه باین نوع منش بخط کارندزایه حسنه ای شنی سه
 شنی ندر و رازی را پیدا آید و آن طبلی و میره و مونه لشنه نجی
 کریت ای شنی را بخت و همه معتدل میان این و این بشه کاردا
 مست کشتم بخت طولی و دست فرع و دکر از همان را کشته پیدا آید
 و اند دم بخت و اند را کوشه و دست فرع و دکر از همان را کشته پیدا آید
 و اند خوبی و میره و مونه ای شنی و خوبی را کشته باشد کار خرف
 کار خرف را سطیبه ای رک بختی از همانی ای شنی باشد بازی را ای خرد و به
 کار ای شنی باشی و کویه منشی نکنی و خاف ای بشه و معتدل
 میان این و این باشد اما معمول اند را کوشه و بختی نکنی
 بخت کوشه و دیگر میاری بایک کشند و سه نوع دکر از همانی
 اند خرف را شنی کشیده ای بخت و اند بخت و شرق و غرب و معتدل شنی
 و شرق تینی پیش کردند برایه و خواسته شود این لایه شاعنی شنی
 و منخفشن بخت را کشید اتفاقا و بشه بمنوف شاهی
 و معتدل میان این و این باشد ای معتدل اند را کوشه و جا
 بینو سیکویه هر کاه کاین ز نوع ترکیب کند و بخت بخت
 که کشته ای میان ای میان ای میان ای میان ای میان ای میان

لهم

پس از این داده داری و کوئی مرسن نیست سیم پیش متحمل این
دارایی و کوئی هر سهی داده این بخش را داشت که داشت ادی و داین را مطعن مبدل
کوئی پشت و چهارمین بخش داشت داده اند دارایی و گوئی همی و یعنی مبنی
متول پشت خمین بخش اخلاق اند دارایی و کوئی همی مبدل
پرستش ششم بخش بخش داده دارایی و کوئی همی و این بخشی خانجا دی
معتدل پنجم بخش بخش اخلاق اند دارایی و کوئی همی
معتدل هشتم بخش اخلاق اند دارایی و کوئی همی مبدل
که هر اکثر مدت دفع بخت یکی بینش شوی است و این بخش اند
حرکت بیش از اکثر باشکوه دوم بخش اخلاق اند دارایی و کوئی همی
پنجم بخش بیست سیم مدت بیش از اکثر باشکوه داده اند دارایی
او را در طرف بیان باید میان بینه باید باشد همان جنس
و هجدهم طرف هرمن بینه هرچندی تراحت تربقه و چهاردهم
و آنچه از زبان حرفها بینش چویت داشت بینش سمع داشت
و این در اکثر بیش از اکثر زمان اند که تمام شود دوم بخش اینی است
برخلاف پنجم بخش باشکوه داده سیم میان این داده اند شاهزاده و دام
آلت بورست بینه از طبقه بینه برگشته که بینش اینی دام
شمرست هرین جان باش را مافت آباد دارایی و کوئی همی

العزمان

آنچه از این حرکت این طبقه اند که قوی اکثر اند اتفاق کن و فرو
آنچه اند و مرضیه داشت بخلاف این پویا سیدم میان این داده
باشد و بیش از این داده بینش مدب و مرتبت که داده و غرق
میان مرد و از این داده اند ارض میانشند و وقت آن
نمای از این حرکت سپه و حرکت این اکثر را اتفاق کنند
و فروش اند و اند حال میکون و میلاست حال خوش و نیز
قوی اکثر این داده بینش مدب و مرتبت که داده باشند باشند
و اند حال میکون باز کرد و میلاست غایب باشند که بینش مدب
و میتوانند که در باب دیگر باشند که آنهم مرتبت شنید که داده و غرق
میان مرد و از این داده که بینش میتوانند که داده باشند کشیده
باشد همچنان زده کمان و همچو دقت آن موقت اکثر فروشند
و مدب اند از این داده باشند از قوت اکثر لذت یافتن فرو
بینشند و غرق دیگر اکثر میکنند که بینش مدب مردمی اند
و میتوانند قوی اکثر و این از حال همی و همی رکن میشند
و غریب بینش مدب که اکثر از این داده اند داده که
تیز میشند و غرقی طبقه بینه داده را میشند که بینش
لذتی میکنند که داده داده بینه ای است بخلاف اینی که بینه

سیم متدل میان این و آن بهشت و پیغمبر از زمان مکاون رک
 بهشت نو هشت بکی متواترت و می غشیست که
 روزگار نکون که اندیمان روز خم افت که برداشت آنست
 آنکه و جای دو زخم دو حکمت اینها خدمت از مردم
 حکمت اینها پس دشوار اند و این باشت پس آنکه داشت شود
 اعیان بدان سکون باشد که اندیمان حکمت اینها از
 افتد و این میعنی این متدل رک کوئی دوم غشیست
 بر علاطف متواتر روزگار این سکون باشد لایا و کرد و آنکه در از
 تبرند سیم میان این و آن باشد بسیار کسری و متواتر میگردد
 و فرق میان هر دو آنست که روزگار حکمت سیچ عنت کوته
 بهشت و اندیمان متواتر روزگار کوته باشد باشد که سیچ د
 میغیرد مشتی کرده بسبی که تایمی میان حکمت فرق میان هر دو
 آنست که کوته ای میان حکمت که اندیمان غیر بسبی که تایمی
 داده سیچ ریخته است بهشت و پیغمبر ایستاد و اتفاق شد
 بر ظاهر قول میان دو نوع است لکن حقیقت آنست که
 نوع چالگاه اگرده آمد اما میعنی مستوی معنی بهشت که حکمت باز
 استن بیش نمایند بهمیا میان سبب او را مستوی او نمایند

لنز

پنجه بایسا و مینزی بند چهار گشت
اندشت بست سیوم گل اخلاقی اندشت باشد لگد از
اسواد اختلاف چند مرچه را نویسید کل مسوی دست
نمیفت دیگر داشت که این پنجه باطنام و بنی اطلاع چونشید
نمی آمد زیرا نفعی نداشت زخمات از صد کاران
نظم اخلاقی اندشت باشند و این دو گوش باشد که مینه باشند
باشد و اختلاف این اخلاقی اندشت باشند که مینه باشند
سامان بازی اکبران بزرگ و خود شریکی اگر اندشت باشند
باشد و همان اختلاف بعدان نظام از قی امید شد اندشت همان مین
درست که مینه باشند اندشت با اندشت باشند مینه باشند
و درست که مینه باشند اندشت باشند اندشت باشند
نمیفت اخلاقی کویست و اکبران این مین بازی باشد و اندشت همانی
که بود از این اخلاقی کویست و استغوا و اختلاف اندشت باشند
با اندشت همانی و مینی ای اندشت همانی و مینی اندشت همانی
با اندشت همانی و مینی اندشت همانی و مینی اندشت همانی
با اندشت همانی و مینی اندشت همانی و مینی اندشت همانی

وان باشند که بود از این اندشت همانی و مینی
ماشند که بند چند کوئی شستی اندشت فلان چناند کوئی
مسوی اندشت با اندشت باشند باشند باشند
الله ای اندشت باشند باشند باشند باشند باشند باشند
نمیخواهد مینه باشند باشند باشند باشند باشند باشند
آینه ای و خود مینه باشند باشند باشند باشند باشند باشند
که بود اندشت باشند باشند باشند باشند باشند باشند
بازی باشند باشند باشند باشند باشند باشند باشند
بازی باشند باشند باشند باشند باشند باشند باشند
فرزند را و دید و مینه ای اندشت که بند چناند که مینه باشند
زیکویی و اندشت باشند باشند باشند باشند باشند
محمن مخلص اندشت باشند باشند باشند باشند باشند باشند
هر آنها را کن و سرت کنتر مینه باشند باشند باشند باشند
کنند و گلکه را بشد و بندیخ سریزیز شد و تابجی سریزیز باشند
اس شود و از اینها زیران مینی که اندشت شد ای باز شو و چاف
مشغفه که بشد و اکبران مینیان خاف که مشغفه باشند
باشد و بگفتن مثلی کی اندشت همانی و مینی اندشت همانی
بان مینی چیزی باز شد و مکن باشند کوشا باز آن که اندشت همانی و مینی

هان را عالی کوئید بشه باز است و اگر چنان هر کفر و اخلاق فکار است
اجرا میکنند فتنه شنیدن است که امداد آنها در این اشاده
این نوع نیز برآورده است شبانه نمایند خذلک جزو رک نمایند که
آنکه شیخ یوسفی راست اراده دیگر خود و میل شیخی چیزی دارد
و باک هر سوی ملاک در رو و دو کفر خود و نبی خود کفر و اخلاقی دارد
صفری و این چنان باشد که از همین هر کفر نمایند که این دو قدر
و دیگر برآورده است خوش بر سریم از ازدواج و توأم و این چنان نیز
که بدهم برآورده است عکس ممتاز از هر کفر و عادت و حرام آن از این قدر
نمایند که این چنان همین باشد که جزوی باشد که همان عادت و حرام
که این همین باشد که مرد خلاف آن است چشم اندیخت و منع
شونه هم از درگیری و سر ویری که بدهم این اخلاقی که ایجاد کردند
آنها میکنند که باشد لکن آنکه اتفاق داشت و دشوار از این قدر
یافت و هر کجا که اخلاق میشوند این داشت افتاد که بله بجهش
پهلو رک نمایند متفق است آن همیز این میشود و حالان فرموده کرد
و این داشت شبانه باشد که از شبانه باشی و نیز نمایند که این
آنکه و آنچه اندیخت و از اخلاق داشت که شیخ نمایند حاصل
کنند و دیگر داشت که میکنند نیست که شیخ از این اخلاق

شیخی صیبی شود و از مذهبی شیخی شنوبال از سیم برای تایی که در میان
پس هنین با اینکه شود که نکن بشه که از این کفر و اخلاق فکار است
با این سیم برای کرم شود و اندیش که با پهلوی از کرده آمد همچنان د
نمایند همین مواد و میوه همین که زدن این عکس نمایند طویل
نیز این مواد و میوه همین که زدن این عکس نمایند این طویل نمایند
سکون که این اعکس نمایند نمایند مناسب بشیخ
میوه همین مواد و میوه همین که زدن این عکس نمایند همین که همین
نمایند همین چون میکنند پیش باشدند از این اوقی الموز
پیش که میکنند پیشی میزن راست و این چنان بشه پهلو و دیگر میکنند
پیشی که میکنند این اخلاق و میختم الموز پیش که میکنند میزن راست
و این چنان بشه که درین چنین که این گویند میزن و این درین
پیش که میکنند دیگر این اخلاق و میختم این اخلاق میکنند همین به
عمر چیزی بشه اما اوزن میزن بشه که میکنند کی بتایی همچنان
الموز کوئی دیگر اخلاق این پیش کوئی دیگر اوزن پیش کوئی
و این چنان بشه که درین چنین که این گویند دیگر اوزن پیش کوئی
باشند و این چنین چنان چون میزن میزن میزن چنان

بر

از توست با علیمی باز رسیدتی باز آیدی یا کسر زان باز آید و هر دو را
زیر برج کشید و اندازکشید باز آید ناقص البرج کوسته و اینکه
بینی پیشی جان پاسخه کردند کارگش خود و مصرا تویی پایه و
بردیع پیشی عیف تراوید و مجنون مسلی سسته و باز بینی نیز
باز آید و درین میش سچیست و این بین هنگ کارند و قوت باز
عینی باید رسخت باز بران خشت نیض پشید و بندیع ندرت
و باعینان زیادت میتو درسته و طایله سه و زنگیز
کرد و دو هم تبریع میشود و این هم چون دو زنگ لامعا شده
که هر دو لطف بزرگتر بکند گیر پوسته آپسید میش متفق است
داندگی بین پسند و جان باشد که شدادر کشند طلب نزدیک
اگفت فرسنی کبد و کاشت سچیه نام کرست فرشاد همام
میش غرایی است این اندیشیدن باشد و مجنون بین منقطع هشده
بعنه کن نام او توی ترا رسیده تراز اغاز باشد و حاصل بینی است
که میان مرکت غشتن که اغاز است و حکمت دوم که نام مکونی بهش
محم بین و افرغین است این همان گیک بین باش و جان
باشد که منقطع شود و در اکت مایه باز کرد و بس باز آید و باز ط

میان وزن گوسته بینیه از وزن دور و این خان بیش که زدن
بین چوک جن و دن بین بیش است و این بیش است سیم
را غایج وزن گوسته بینیه که از دن سیم و این خان بیش
که بوزن میش جان باشد و بوزن میش بیش و این را آن میوزن بیش
کوست که اس در این ایت هم را معلوم کرده باشد و باشند
سیم از وزن باز که بین طبقه میشند و باشند
و غیری همان خصیا که بگشته کرو و میخواهی
مخفی که از اس اسما میشند سیم و دن باشند و این دو
کوست بیش دهم اندیشها بیاست و اسکه بین است آنکه
از اندیشها باشد خان باشد که خشت بین و بیش همان
یاسه چیه باز نیز آغاز است و بندیع عیف میشند اینکه نیز
خن گذشتی میروست و از دو حال بردن تا بجهی رسد
که همچ غوان باشد و این را تالیعی ذنب منفعش نمیشند و بجهی
در دن که خوان باشد و آنچه اسیر شد و از این دیگر بازه آغاز است
و بندیع قوی هر میشود و اخطیم تراسته بیش هم برشان میش
و اندیش نزد و دن هم از دو حال بیش نیشد اینم بجهی

تام کن و نهاد خشتن تام ش به و هر کوت دند
به و هبیت این جانست که میان حکم خشتن
دو دمین حیدان نان بیشد که حکم خشتن تو اند بو و
در قیان این مرض و مرض غزالی آنست که میان خشتن هر کوت
دو دم ضعف تر خشتن است و اند نظر ای حکم خشتن دم تو نظر
بان ای ششم میش خلخت اقره سب و این ضمی خشنا کافار
حکم ای ای ضعف شبه و آخرا و قوی و با آنرا و ضعف
اغاز حکم خشنا که بیشد و سب ای کوشش خشتن هبیت است
و اند کیت میش ای شد و آنچه اخرا و خیز باشد دل نیک
حکم ای خشم میش موچی است و این ضمی بشد دم میش
و اند دشی و مرمی و املک کی معدن حکم خشتن او اند داری
او پنهان بر این میچ هاشد شما کیک میش بجه خود از پس
یک کبری بی اید و این لاس که ناید و ایش راب خود رون بیار و اند دشت
است شنا ای و سکه و دات لایب و دات الایت هاشد و اک
اند تب بیده آن دشت ن عرق بکش خشم میش و دوی است این
خشش بکش که بکری ماند لکن این ضمی خشنا کش و دم خشون هر کوت

دو دم دند کیک میش بکش و دنیان کمان افت که سیچ است
و هبیت بکش دمیں متوجه باشد هم ملیت دن ای سیار
متوجه و صیغه ترازو می باشد و افتاده تمباشد میش خلخت ماند
که فوادیکه بیش بلعان نمکامی توچی و عایت ضمی خشک
گرک ملی شود و این را اند کاف ای اند کیک میش بشد که ای کیک
عایت ضمی اند کیک میش بید آید و دم منشاری است این
ضمی است که بکری باید ای ای ای ای ای ای ای ای ای
و دهیں نامهواری باشد و نیز میان هر دو دشت که میان ری
صلحت و میان ای ای ای باسیچ و منشاری زی په آن کو شد کم
اچه ای
کرم هاشد که بضمی کنست شده باشد بیچنی بسب دم بکن اند
بعضی ای
هرچی و متوجه باشد و اند دشت ای ای ای ای ای ای ای ای ای
که اند دشت خشش بکش باشد باز دم خش خلخت است دن دو کوت
باشد کی بکری ماند لکن این ضمی خشنا کش و دم خشون هر کوت

ب

نحوه باشد و این را زو اتفاق نکرید و ممکن است که نوشته باشد
که نیست افت و این نشان باز کندن قوه باشد و نشان سخنچی نباشد
و این را باع فی او سلط کوئی دوازدهم انواع منفع و مفهود
و مفهود است و اندیمه افغان را که همچون رسالت کشیده بشد و نشان
لهمتی برخود چونی خود را اخلاقی اندیمه منفع باش میتوانند نهاده
که نمتوانند هنچنانست که اندیمه این سلط اکثر باشد و نشان
و کشیده همچو شدید کی را که اندیمه و این هم انواع اندیمه هم باشد
نمک په بیدار و نشان و نیز نیز که نمک جای بهای حکمت بهش بروز
وقت و درین این را نیز که نمک و بدن میتوانند اندیمه کشیده
و که چون نیز باشد از آن لگد اندیمه همچنانست اندیمه
موضع باز کرده آنده سبزه همچنانست و نیز نیز نیز نیز
که کربلا عزیزان که نیز که نمک لرزان باشد و نشان این باشد که نیز
جوانی سبزه سبزه میخواهد که اینهاست و نیز نیز نیز نیز
آنیمان که نیز که نمکی که نمکی سکنی برکری و این نیز
نشانها نمک نیز که آنها نهاده خاصه است **ابت خشم سوم**

امن

اندیمه که دهن اسباب سبب است آنچه اسید
و طوفی نهادی است قابان اسباب نیازند بطن نهاده
و هر سه است و اثرا اسباب که دهن نیز نیز داشت و
شده است و اندیمه که دهن دوام نیز داشت و هر دوام نیز داشت
فالی که نیز سیده که دهن دوام نیز داشت و هر دوام
که دهن دوام داشت و هر دوام دوام نیز داشت و هر دوام
و صافی که دهن دوام را حاجت که نیز دهن اسباب اسید
په میگهند نهادن است و اسباب نیز نیز نیز نیز نیز
لهمی و لازم و از اسباب الطبعی از اندیمه که دهن داشت و آن نیز مانکی
و سالخانه و اصلی و اصال و نیز نیز دوام اسباب نیز نیز
آن اسباب نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز
و این اسباب نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز
آن لاسه اسباب الطبعی و غیر الطبعی که دهن و آن لاسه اسباب الطبعی
نهند و هر دوام نیز نیز نیز نیز نیز نیز نیز
و اغیر این نشان است چون خودی و فرم و نیز آن دین اسباب

را متوسط کوینه و لا سیا بسته نیز کوین دسته همان
و هر آن کوینه هم کاه که از مرادخان پلکار وارند و حیدران که با همان
وقت که باشد بیشتر و طبعی از آن کوینه که سیب نهاد سنتی
با شیر چکه که دل خشان لقا بهار و که باید وارد خشان که باشد و دل آن
قوت که ایجاد بطبیعته در سبب بحدیه بسند **اسلام**
الله **اسلام** **اسلام** **اسلام** **اسلام** **اسلام** **اسلام** **اسلام**
و باشد و از است که حرف ایش طایان تقدیمه شده که علیه سفیر
حاجت شد با صفت حاجت فداخی قوت و خدا را است **اسلام**
خیر که لغایت از حرکت تمام حاصل آید و لایحه فناش هر چند نوشت
و فداخی قوت جایی بشه کرت لایخ زم حاجت فدا خود از این
سلیمانی همین اکثر از مطابق بیشتر فداخی نوشت و دعای حاجت ام
و اینها عزت تمام حاصل آید و نکن نیز که چون سیاره را که همینه میگذرد
شود با استیضاح ترا نیزم ترا متشکل شده قوت هر حال نیز
عیاذ بله اگر این حال با طبیعی بسند و با حال این طبیعی قوت جمال
خوب شنید و مطالعه قوت ایست از محبت نهاده باشد بجهت بجهت کاه

لهم

که من بنی مردانه بیعنی باش و عظیم ترا شد و با صفتی غیر باسیع تر
یا بخطی غربا بر عالمی تکبر و سبب آن نزولی خاتمه با کشته شدن
از هر آن سباب ناسکه هزار سه هزار سباب نزولی خاتمه
ست هزار سه هزار سبب نزولی خاتمه که بسبب آن بوانزو و دلخوا
حاجت پیشتر شد و سبب نزولی خاتمه باید شد
پیشنهای طبیعی و شهان کرم نیاز وار و می کرد می باشد ترقی که ایش عبار
باشد چون تبرئه المراج ترم من فرم غصان رفع خشک شد
آن قوت نجف شد و امروز بیکن شاد و در دی کرد و خدا تکلیف نه
وقوت با این عجیب شد و اینها اغراق کرد و بعده از این مراد آن غبل
پیش کیم سیاره عالم خانی شد که از عذالت افلاطون
کشید و در آن عدوی شد و بهاده بیار چنان که از کشید و بیار بی اینها
و درین عدوی شد و بهاده بیار چنان که از کشید و بیار بی اینها
و این بیار از ایش طی این اینها شد و هم ایکی دل دیگر
و این بیار از ایش طی این اینها شد و اند خواب نیز بیار کرد
و این بیار هر سه از هر سه بیش و آن و از است هر کاه که
آنها بیش خوشود و در و کار کردند که از ایش هر کوت نیز

کوچه کوتاه این طرف و انشا پس هر دو مکون کارا سیس رو گردید
روزگار رهان بیست و هر چند که درست شفیف شده مین غصه ترا ایند
باشند و مکاه که قبیت تویی باشد مین تویی خوازید عالیه باز
برخیش ملکه افسوس مین میتدان سبتو و خست که اند مین
قوت در حرج خسته ز معدل شده سند و در گوش شده و هر کاد
توییت تویی باشد حاجت بسیار شده مین غصه باشند
بلوم شده و سبیل که مین شد و تویی باشد بسیار شده
پس اینجا باشند بی ایست باید مین شد و خود و قوت
آنچه از طلنی مغونه کرد و به عیت ندارد که نایاب از عالمی معمول و شد
به غت تمام شود و هر کاد که آنست میترات خیلی از قدر شد
سلطه دست که نه مین مخته شود و از هر لگه قوت کوشا
آن نیز که نه غوت نمیزدند که و میترات تمام کند و در کارکن
اذر حکمت غرایید و هر کاد که تویی کشت و حاجت باید باشد
والجت مطابع بشده و علمنی فرامید و اک حاجت شنید و شد
علمنی برست اذر غرایید تا این حاجت که اعظم تمام شد و از

باشد کوتاه بسند و سایر داشت که حاجت بودن بود کام
دو دو داشت و بسند شد و هر کاد که حکمت انسا طبع و هر خود
دو بکار گوئی کار داشت حکمت اتفاق پسند که ترا باشد باید
که حاجت بسیم چو آنرا سبیل شد و هر کاد که حکمت
سبیل بسند و گوئی اند گذشت باز است که سبیل انسان باش
و حاجت بود دفعه سبیل شد و فرق میان فزوی حاجت کلیب
حرارت عادی بسیم چون کشم در بافت و کهاید داشت آن
وفق میان فزوی حاجت کلیب حرارت باشد شاه جون
حرارت پس بزرگ از طبع کرم داشت آن از دو و چه معلوم کرد و مکن
از محسن از هر لگه فقیری کلیب حرارت عادی همان دین
باز کساعت بمال سبی باز کرد و هر چه کلیب حرارت ثابت
باشد کلیب بر جانی باشد مین تغیر مانعی شد و بعد رونت
کلیب حرارت عادی تویی تویی متفعف شد و دیگر حرارت نهایت
نمی تغییر شود این مقنعت معلوم کرد و هر کاد این
حال میشوند با اینکه شده و مین چنان شد و مین میتدان آن باشد که

قرآن

سچن تمام متواله کار در آید و اکثر حاجت سپاهان بهش که بین
هرست کار ام اید قوت را چاره دیگر هفت و خانی نیزه و دیگر طویل
مکن نیزه بین هرست میگیرند بنام اخراج آدم باعث است لکه شده
و اکثر حاجت بسیار بشه و قوت منعف بآلت هدایت شده
علقی بکار و میان مقادیر کار علقمی کافته باشد نهد است
هزار دسی بسیار بجهت میسر است جایز است و پیشنهاد
با ملکی ایالت و اکثر قوت منعف فرمایند و ملکت علقمی هفت و
حاجت بحال خوشی نشدن بمن مواتر خواهی بسیار تو از هرست
حاجت بمنعف خود و ملاحت کشته و اکثر این منعف است
و ملکی ایلت و هر کاره که هرست بسبیکان باث بمن منعف
منعف است و هر کاره که بسبیکان باث نهاد و میان عکس است
وقت بدان ضعیفی است که اندوه متواله از هر اگر چنانها دست گشی
حاجت و بمانند زنگی حاجت قوت را فرامایی دهد اید بسیار
بمن متفاوت است کی حاجت است و تو قی بمن منعف است
شان بکش که بسبیکی حاجت سه ده و هر از هر که نهاد و بسبیک
ایم تو اما ی تقویت بدان مقدار که مکن کرد و علقمی داده اید و خون

- لبر -

بسیار بکش حاجت سه ده و هر از هر که نهاد و قوت بسبیک هم تو
نمایی از هر اگر علقمی که بکشید و هر شیدن که حاصل بده سبیک اید
شید رک بمن متفاوت کرد و اکثر بیان متفاوت نیاید بمن
بمن بکشید که در از هر اگر بدهی متفاوت است اکثر بمن سه ده
میان هر دویکی در پیش بکون است که از سه حکمت اینها بشده
چند متفاوت در کار کار را بکار بکشید و از هر از هر طبقی شده که
با اکثر حاجت منعف قوت و ملکی است مزون تر خود بمن
منعف است و هر کاره که بسبیک کی بحث است با منعف است
و همان ایلت و هر کاره که هرست بسبیکان باث بمن منعف
منعف است و هر کاره که بسبیکان باث نهاد و میان عکس است
از هر اگر اکثر بسبیکی علقمی آلت بمنه بمن با علقمی بسبیک
و میان علقمی و اغلب اینهاست کی بسبیک منعف است دشنه
بسیار بکش که بسبیکی حاجت سه ده و هر از هر که نهاد و بسبیک
علقمی ایلت منعف است کی حاجت است و تو قی بمن منعف است
ایم تو اما ی تقویت بدان مقدار که مکن کرد و علقمی داده اید و خون

کویت آلت ملده است سب و مانعی است که روت داشت
تبران حال شد که اندستگی داشت با کمکه آنده مدلات الصلان را رو
توت از زینهای از عظمی داشت که خود را بسته باز کرد و اگر نهادی
روت که نزد شود موقعاً باز کرد و اگر روت داشت تبران حال شد
و آلت مطاع و پیش عطی باز کرد و میان این مقدار که تو اند و اسباب
صلیت کشید که زبان اکرم همین توکل است از خود اگر نزد پنجه نباشد
رطوبت از آنها بخیل خیل خود را غیر سردی شد که طوبتا را فرنگ
بر خود ندارد اسرار باز است برشترین یافته همچو
زدن یافته شدن کل انسان عالم و مدت که اندسته باشد
آجیات پس از شکی خواسته داشت و حسن کی فدا اوی خوانی و مانعی هم کیله
و هنوز گفت نخون میگردد که درست گفته باشد که میگفت
و از اینکه خواهد کرد میگفت همچو خود را باز کرد خود را خواهد
خواسته نمیگردد و گفت از شنا به عرق زی یعنی خانه خان
آندرینی میگردد و گفت از شنا به عرق زی یعنی خانه خان
آندرینی میگردد و گفت از شنا به عرق زی یعنی خانه خان
آندرینی میگردد و گفت از شنا به عرق زی یعنی خانه خان

نموده را بگیرد و گرایه ملطفی چون چهار یا هاکار نزدی قوکاس یعنی
است غذا و بیرونی غایل و سمات و بیرون و بیرونی بند
توت پنجه اند پیاره باز پنجه ماوه پیاری بند و بخوان خوب
و زبان عدن مو لازع و فردند بسته است ای ای خسنه شده
پاندازه و شادی پاندازه و شادی و دلخات و بسته که میگشت
نیاز است متن ای ای خسنه پنجه بزن ای سیاه است که روت را
مشت کشید جون که کشیده و کشیده و چو ای و دسته ای باز طلاق خود را
خست و در پیاری می خست در اینها که در و در پیاری ای خشنه
آبرد و سباب بمنج طولی سباب بمنج میگشت لکن یان مانی
پاندازه که از همین دلخاتی پاندازه و دلخات و دلخات
پیکی است و دو گرده ای و دلخاتی صدی صدی است ای ای خسنه
سباب باشد و اکنکی و فریبی که که اند میان آن روت
پیمانه باشد و پیچ از میشه بی باز و از کوشت دیوت ای ای خسنه
کی بند و بکش و گرایه ای بند و بکش و بکش
پنجه بمنج دلخاتی دلخاتی دلخاتی دلخاتی دلخاتی دلخاتی

بالاین بطبقه زیرین انداده باشد جان سبیل پیشک نیزون
که و سبیل هنوز پیشک نیزون مغیره باشد باست
لطفاً رسیدم انداده هنوز هنوزها فریاده را که حصیقی و هد
هر و لفڑاچ را نسول خسروان یکید آید غافل وقت بغض را که راه داد
است و سنه و داه من نفتی که افراد باشد و هر چه وقتی از این
گران باز شود مخفی و قوت را که را نه خپش جان سبیل هنوز
و حمالا خفخت که اکاه بیمه تا بهم درود هر کوت داشت از این پیش
کشیده بغض جان سبیل هنوز خفخت که در کارهای که اکاه بیمه
اخلاق انداده باشند باشد و اکارهای سبیل از هر چهار
ایشت و هنوزن اکاه که وقت که ایشت را که خسیفی باشد انداده هنوز باشد
نهیما خارج نهیمی هشتہ وقت و هر کاه که وقت آشود هر چهار
که اکاه و اکرهات قوی پیش و هنوز هنوز خفیت سبیل که اکاه همیت
باشد چهار نهم مثرا و چهار اخلاقه و اخلاقه هنوز که وقت
وقت پیش سبیل اکه سبیل هنوز باشد باشند ایشت و که وقت
قوی پیش و هنوز خفخت که داشتند ایشت زانی شود و همچنان که اکاه ایام

دانز

و شرکت شوچون مده سکته نهاده شد و کل نظر معدود اخلاق
بیشتر انداده ایم باشد و بخیان ایم باه و بخیان ایم باه
حالملا و سبیلها خفخت که اکاه بیمه تا بهم درود هنوز
خفخت که در چون خنده باشد که ایشت ایم بیمه ایم باه
پالیخون خنده و بخیان خنده و بخیان خنده و بخیان خنده
هنوز ایم ایم باه و بخیان خفخت که ایشت ایم باه
کی ایشت ایم باه و بخیان خفخت که ایشت ایم باه
کوت خدم طبقیان شد و دیگر ایم توانی که اکاه و همچنان
مانند هنوز خفخت که ایم که در کارهای که ایم که در کارهای
اکاه باشد ایم تو شوچون ایم که در کارهای که ایم که در کارهای
ایم و بخیان ایم که در دیگر ایم و بخیان ایم که در کارهای
هنوز خفخت که ایم که در کارهای که ایم که در کارهای
خیانی خفخت که ایم که در دیگر ایم و بخیان ایم که در دیگر ایم
جهد خود است که ایم که در دیگر ایم که در دیگر ایم
بیشتر ایم و همچنان خیانی خفخت که ایم که در دیگر ایم

و هر چون سپن شنی شان دادند زینت لایه اکثر شده خواهد بود از این
 زینت لایه ای از بیل عجی قوی هر شن زینت لایه ای که نشست
 شن شن سمعت بدیده و دین ای ای که قوی هست سمعت
 و هر معنی پیش از هر چون زینت لایه ای خواهد بود که این تغییر محسنه شن
 و این شن که سیزده شن ای و هر که تغییر همباره شن زینت لایه ای که
 همباره شن که سیزده شن که که چشمیت شن دویی هر چند داد
 ناهمایشی رش که زن و موقی تراز ای نخواهد بود هر چون زین
 همباره سمعت شن و همکن تغییر عین آسایشی محظوظ شن ای از دیدش
 بین شن شن سیزده شن لایه ای که قوی هست که زینت لایه ای هست
 توانایی از گذاشت و در حال متفق شن این دید و سیزده شن غیری هست
 پیدا می ازدایی این اتفاقات و این ای رس و جون نخواهی رس
 در حال متفق شن خواهد بود که این دید و جون کیرو می خواهد رس
 تغییر رس و همکن تغییر زینت لایه ای باشد رس رس فون این
 حرکت هن تغییر نیمه تغییر هر چون زینت لایه ای
 بین شنی نیمه تغییر هر چون زینت لایه ای باشند رس رس فون این

لایه ای

شن سیزده ای ای که زینت ای هر چندی تغییر فاعله ای زینت ای ای
 شن شن دارای چنانچه ای هر چندی تغییر همکن شنی ای هر چندی
 هر چند دادن زینت شن سیزده دادن که ای هر چند ای هر چند شن ای
 که ای هر چند دادن تغییر مدل شن ای دادن سیزده ای هر چندی ای ای
 هر چند دادن ای زینت ای دادن زینت ای دادن ای هر چندی ای هر چندی
 سیزده تغییر هر چند دادن شن هاست حاجت زینت هر چند دادن شن هاست
 که شن هاست حاجت که هر چندی ای هست و صلاح ون ای و طالب
 تعلق ندید و ملاج داره و مسبب ای ای ای ای ای ای
 حاجت ای
 که تغییر کشیده ای همکن شن هاست حاجت زینت ای دادن شن هاست
 ای
 دیگر باره حرکت کن شن لایه ای که حرکت نام می داده و هر چندی ای ای
 و همکن تغییر هر چندی ای
 و اند میان ای دو فن حرکت ای
 زو ای
 غزالی حرکت داد می ای ای

نیز و فو از دارست نه و الفعلین به شد و مبنی مجنون الفعله و دلک کشیدن
لهمت که باعدها هدی کوشید و دلیل آن خرا و قیمه باشد سبب امروزی
سچاوت شد و سبب شنیدن این و مبنی منقطع و مبنی فول لقره
سوط قوت پنهان دان خان بشه که قوت عرضی اخواز کرد و
زود مانده شود و بالا کاه عارضه از اعراض ایف نیز دیده که پنهان
لپست دان مشغل که دهان سبب بین فرودند و سبب شنیدن
مرغش توانی قوت دکوشیدن ایجاد است بسیار حابت
وصلاحت که سبب شنیدن مویی صفت شنیدن سبب شدن
حکمت این طبق پنهان شنیدن که در جزو خود یعنی صادا زنها و راز
او پنهان شد که سبب شنیدن کلت مویی شود و قوت شنیدن مخفی شد
از هر اگه چیزی نرم چیزی حکمت شدند و سبب شنیدن غایی و دودوی
غایی شنیدن قوت بشد دان سبب شد و که از مبنی طبل متواتر
و مخفی و بیطب و داتر و اخلاقی هر کیمی و جزوی میگردد
اگه قوت را آن توانایی باشد که آنست بسیار زیع کند و عجیب
و سبب شنیدن امروزون حاجت بشد و کوشش شنیدن سبب اینها

قوت اکثر از مویی شدند و قیمان زنان کوکن از نت سبب آن
نوزدنی حاجت شد و اکثر از قیمان زنان حکمت شنیدن
در ایشان هفت دادم ساجت آن و قیمان زنان حکمت کشید
مرغش این طبق ایشان داشت ایشان داشت باست زدن
ایش شناختن شنیدن و زنان و زنان و ببابید داشت که مبنی همان
بیسانی مبنی زنان توانی و چشم تراست از هر گذار عرض مروان کم
ترست ایمان ایشان نیز قوی و مدهم شد که سبب مخفی شد
سبب شنیدن میزج که هر سر کشت حاجت بشتر باشد از هر اگه
سبب طبیت هنین طبق بست و ملطفی را در کفت نزد شنیدن
سبب شنیدن مردان طبیت نزد شنیدن زنان باشد و همین سبب
بیش متفاوت است باشد ایشان داشت که مبنی کوکان شنیدن
سالیانه و میش کوکان داشت داشت که مبنی کوکان شنیدن
باشد و متفاوت و از ملطفی سیانه ایشان داشت سفت داشت
که قوت ایشان همان بشد و حاجت بشیر و سبب ایشان
بیش از بخار سهند که اندتن ایشان ایش دشیزی ایشان خواری

و پرسکنتم برش و هر کاره فرمایی قوت میانه به شله و حاجت
بس این من مصحح باقاعدگی را شد خلا لک از فرمایی قوت آید
و سب اگر اند قوت علیمی میاد آش اذانت که قوت کاره
چون قوت منفیت پیشنهاد نهاده و لاقوت جعلی بسی کفر
ش ن که بسبتی بی و تمام از میان فرمایی قوت اونا نهاده
و پایانه تحریف کوک بیانی این اعلیام ریسی نیزه ریسی
و بیاری حاجت هایی است این پیشنهاد مطیعه نیاش کل من
پیش امداده و مبنی کوک چون بحد رسید کی نزولی شو و علیم
از پیش چون بخایت چون رسته خود قوت هایی که این من
شروع چشم بیش بگشت و سب اگر ساخته قوتی هایی که این
حاجت داشت و سب اگر ساخته قوتی هایی که این حاجت
باشد و مبنی پیشنهاده اشده آنست که هر کاره شده
و مبنی کیم میزه را میگش جون باشد و بطنی مردانه عذری فوت
میاد پیش و سب اگر پیش بگش اذانت که قوت جان فرمایی
بس این حاجت پیشکش برش و مبنی بیز صفتی مقاوم شده و بیش

لکه ب

کربل بیهی تا غریب نه که بیش بگش اذانت سوم
اگر ریخته این مبنی در چوب و میاده و میاده و میاده که
مبعی اذانت فوری شد و رکھا که کرم میش قویی بگش و اند هرچو
کرم نمیجی اکرست نه که شد قوت قوی و دهنایی میش عزم بگش
و اکریلیک شد میش باشد اکلام که میش عزم بگش و پیش اند
با پیش اذانت میش باشد و میش باشند و میش قوتی کاره
و قوتی میشند و اند هرچو سه میش باشند و میش باشند و میش
طبی بگش هر کاره هرچو هرچو در غور و غری و غری و غری کاره
حوار از این سه و قوای که نزدیکی بگش که از این کاره
تو اگر که و مبنی هرچو تراور شده بالا میجی با عینی باشد و مبنی
هرچو هرچو این پیشنهاده ایشانه کاره و میش کاره اذانت نهاده
باشد و حاجت بس ایشانه باشند و میش باشند و میش باشند
و میش ایشانه سه میش شده سب عالم ایشانه باشند و میش باشند
و میش بگش بگش ایشانه باشند و میش که شد اذانت که قوت
چنان کیم کرم کرم بگش و میش و میش بگش و میش بگش و میش

کرم چون بیش از خود باشد و بین نیز سر و پیش بین خود می شود
 شیخ بکشید اما بجا معلوم کرد که حکمت نسباط و اینها من کسر است
 سبیل عذیز داشت که نیز باید طبل خوبی و هنر خوبه
 بحال خواست چون کشیدند که اندرا خوب است بسته به همچنانه
 باز کرد و آن را ساخته بپارام نیز را که سوام اندرا شناخته بگفتند
 بین قسمت اندرا طلبی خود را تقدیم می کردند و موقری فروزان را نیز باشند
 هشت از آنستی به بیش و اندرا توت چونی افزا می زند و شد که
 که با آنرا و اسکاری که اندرا کشید اندرا کشیده باشد
 سه بیت بسیار شیخ و سبیل اندرا که اندرا کشیده
 آن بن اندرا فرزند اندرا و اندرا کشیده باشد اندرا کشیده
باشید و اندرا سوم اندرا شناخته بیش فرهی و غیره
 بین مردم اندرا طلبی و بیان ترازو بین مردم فرمده است و مشاهده
 که حکمت را که اندرا از او نهاده باید مررت بودی که از شنید
 نزد زادت بیش نیز بسیار شد اندرا شصتم و میتواند بین
 بیان اندرا اگر معلمی را در لکنی نیز و شرط اشند اندرا کشیده باشد اندرا
 میتواند از

و پنهان و بیش از میتوان اندرا کشید که اندرا فرموده بسیار
 سخت فرمی بسیار از نزد که میتوانند بخواهند از نزد اندرا نیز
 باشد و درین شدن میتوانند اندرا از نزد اندرا خواستند
 پس نیز سعدم اندرا از اندرا همانه همچنان که اندرا خواستند
 اندرا اندرا کشیده بین مردم فرمیده و سمع مردم فرمیده و بین مردم
 لاعظ بکشید اندرا که اندرا همانه فرمیده بودند جو که اندرا کشیده
 میتوانند میتوانند اندرا کشیده باشند اندرا کشیده باشند
 باشد و سیاب صیغه بیش میتوانند اندرا بسیار بکشیده
 بین اندرا کشیده بیش اندرا کشیده که اندرا اندرا کشیده
 اندرا اندرا کشیده و سمعت بین اندرا اندرا کشیده
 شد راضی کرد اندرا اگر اندرا کشیده باشند اندرا همانه
 سبب اندرا کشیده اندرا کشیده اندرا کشیده
 بین اندرا کشیده اندرا کشیده اندرا کشیده
 اندرا کشیده اندرا کشیده اندرا کشیده

و تواند بسیار بینت سیم باید بیست و نه که از مردم بودند و بسب
منبر و پیش فی سیار علیکم سبیله طرق پنهان و دلیر شمر
کرم انجین بشد و آن و قیس خزان اینجین مختلف شبه و پیغام بر
بعد این بیک دیدن هوا که هر کنم شود و کاهی سمه و دهمن
سبب پیغامی کرد و علی هبده فصل خزان همچنین خدابیست
مسعیت نهادی را از پرگار حضرت نهادن فصل پیشتر بشد
دشک سولی هر شود و این سبب بسبت پیغامی همچنین دهمن
پیشتر که هوانم مغیثه باشد همچنین پیش و پندرین مغلوب زمان
شناخت و اطیبی و صیغه باشد از پرگار حضرت که میتواند
سیسته هوا کنن همچنین هر دو زمان حضرت که حضرت ایشان با اسراری
هوابا از دشنه توپه کرد و سبب لگ حضرت عمر پسر اسراری ایشان
پیش و پیش شود و قوت پیرد و آن شمر باشد و همچنین باشد و
لیچ آخوند علیا سلطان اول قص خزان نزدیکی کشیده باشد و پرگار
آندازه ایشان ترا میخواهد چاری داشته باشد و دشکی کشیده باشد و پرگار
با شفیعی اسرار فصل ایشان هبون اویل نستان و دندرون آخون

و میانه هر قص منش نهود و لیچ آخون روز کاشت و آن همچنانه
پیغام اکتفا سیم اند شناختن نهادن بیک دشادی
نهادن از خفت از خفت که بخوب نهاد شوه صیغه و پیغام رفته
دست اطیبی پیش از هجر اگه عارت غیربری اند خواسته تن باز
کرده و هضم هضم دندرن دشدن : بدران خدمتا مشغول کرد و بیش
مشغولی دین در کار همچنین همچویی و کار ایشانی بیش دین سبب
مشغولی دین در کار همچنین همچویی و کار ایشانی بیش دین سبب
حضرت : بین میل ایشان دشک همچویی و کار ایشانی بیش دین سبب
هزار دن نهادن پیغام شده و صیغه اطیبی چون اند خواه طیام
کواریده هشود حضرت ایه هضم خاری کرد و دهادن غذاست باید
و مطالعه هر زن رسیده بین عظیم و خوبی شود از پرگار علیی طیام
دو اند خود بین اند کاخ خواب علیی طیام و خوبی پیش و کار و دم
اندر خواب نهادن دزدیون از اند ازه اکتفا است چند بین صیغه
و پیغامی و متفاوت است و لیچ با کار و از پرگار اگه خصلها المعام کندا

را نشاند من بنده در حضرت هنرمندی عین خفت کرد و دلایل
آن بدلیا و استثنای نام مسکون نام خوش اکندر را پرسیده اند
خوابچی ناشد و قوت سبب نشانه کارهای اندسته اند
شود و مبنی من صیر و منعیست که در دو مرکا و دو مردم بخوبی و از مردم
کجا چشمی پنهان که حضرت دوستی می باشد و دو همکن و دادن و داده در
توست باید مراجی همان سبک بسیار دیگر آید و معیری تغفاری
و بله مبنی زادت کرد و پدر بی مبنی که نهاده است خواه کارهای فرم
بلج پسر شود و مبنی پرچم عظیم مسیح شود و بحال مسیحی باز آید و از نهاد
بسیار بکلی سپاه شود و مبنی اذر عال ضعیف شود و مبنی می خواهد
و در عرض من عطف شود و این پدر بی شیعی پنهان پس زاچار اند بلی
حریقت نهاده شد لاعاشن پدر آید کن هر دن طال و میزان طلبی
من اینچی بحال مسیحی باز آید ای خودهم را لفڑا سیم منند شنایق نیز
و عجب هم
من بیان شد حکما و کرباسی متدل شد مبنی عده بیع تو هم مژده
دانند و این را نهاده شد هم و از هر گاه اندسته اند

حرارت بی افزایید و قوت نویمه می شود و کارهای کرباسی نهاده
به دن شود و مبنی صیر و منعیست سبب نشانه از هر گاه اندسته اند
حضرت قبی کرد و دیر افزایند و مسام کشاده شود و حضرت علی
به دن شود و قوت سبب نهاده شود و از نهاده کی نیز
شود و مبنی پنهان که نهاده صیر و منعیست سبب نشانه شود و از نهاده
از انداده به دن شود و قوت سبب نشانه شود و مبنی نهاده
شود و پس ملی شود و دیگر آنها متراده از هر دن شود که قوت نهاده
نهاده شود و قوت نهاده و کارهای اندسته از هر دن شود و مبنی نهاده
نهاده شود و مبنی دیگر آنها متراده و دیگر آن شود و مبنی اندسته از
نهاده شود و مبنی پنهان که نهاده شود و مبنی اندسته از
نهاده شود و مبنی پنهان که نهاده شود و مبنی اندسته از

سب سیاست بیان نظام شود این مخالفت پیش از نظام قوانین کرد
بسیاری دعایم اینسته از هر آنکه شرط بیان و سبک است اگر کشور
امروز باشد شاگرد اندیشه ستان و دور و سرمه باشید یا بخوبی سد
کرده باشد حکم آن چیزی حکم خدا ناسه و برش و فقیر میزند از هی
خواست هنوز مدنی بشه جنایگی داده کرد اما اگر چون اندیشه کرم
شود و آن تغییر نمایی شود و تغییر مبنی از شرایط زاده پدیده
از هر گاه شرایط دلخواه باشد و اگر این کرم بشه پاگاه نداشت
بهو کرم نماید باشید یا بخوبی کرم کرده باشد حدارت آن از حرارت
غیر را پس از در بناست و حکم آن چیزی حکم خدا دارد که هم از پیشتر
میزند از هی بشه هنوز اصلی بشه جنایگی داده کرده آنده و این از هر
گاه خدا را نمی ترسکه و اندیشه که اینکه و کند مانند میزند
با اینها رسانیده اند و خود را نمی ترسکه اند شرایط
دارد هر گاه تن را کرم کند از هر چیزی حاجت نماید که خود و بخش از هر
از هر چیزی خود و علیم و سهیم و متواتر شود و حکم بسیاری
داند کی آب چیزی حکم بسیاری داند یا حکام که خود خوب باشند

مقدار این بشه قوت و حرارت را داشت و هر کس همین سبک بشه میزند
و توپی بر سرین و میتوانند شو و قاتم است مدد قوت و حرارت پنهان
پنهان همین نیز همیزه و پنهان است اینسته تقویت علیمی همین
پنهان را این باشد و آن قدرست همین این نیزه همیزه ماده اینکه دود که بارونی
شود و هر کاه که لحاظ مطلع کی میزند متنی بشیش و میزند همان سبکی
کرده و این را چشم کند میزند متدان قوی بشه و اگر این را خود و شوی طبی
کرم این نیزه این دلیل کرم کش ماجستی باید بکند و این اینکه کرم
توکل کند و قوت سبب سر والزان ضعیف شو و بیضی قوت همین
ضعیف شو و بسیاری خاص بشه و میتوانند شو و همان نیزه همیزه
سر و خود آن لحاظ کرم خود را شو و با هر چیزی سازند که این نیزه همیزه
شود چیزی که خدا و هنوز این کرم نیزه بی سر و خود همان این نیزه همیزه
این نیزه دلیل کرم و اگر خدا ایند هر چیزی سر و خود را سر والزان
سر و توکل کند قوت ضعیف شو و بدان سبک میزند ضعیف
و مقنایت و بطبی شو و اگر کرم که شرایط این سبک را پنهان میزند

سب

سیار خود بشه باز کنیکای بازاره متدل ای تمام باست
از اتفاق سیم اند شناختن تغیره مبنی سبب کراین شنیان اند این که
و بنیش از آب کرم با اغلبیت قوی و فرم و سیع تر و متواتر شود
پھر اگر قوت از حارت غریزی از حارت ای باول قوت کیرد
پس افراد شود قوت حارت غریزی بدان سبب شنیدن فرد
و بنیش سیزد غصیت و مقاومت بله شود اما ای سه داکرسوی
او باشد و نیز ای سه داکر حارت غریزی غار شود بنیش سیزد
و مقاومت شود و بله شود و اکرطاط هرتن را سه دکر و سام را
بهم پند و ده مرارت دا خذون این بازدار و دهن سبب حارت غریز شود
نیز بردن میل کشت بنیش قوی سیع پلطم و متواتر شود و ایام
بهاده پیشنه خدا نیزه باشند بنیش را مدد کنند و ایکرسوی دهند
باشند بنیش را مدد کنند که مرزا نیزه باشند بنیش را سیع کنند
و اکرقوت دا محکم کنند بنیش تغیره شود و اقد ایم
باشند کم ای اتفاق سیم اند شناختن تغیره بنیش سبب مردانه
بنیش بنیش بشه باز شنیدی و باشد باز در زی هست ای بنیش

الگهلا مدر عضوی شریف شده باشند راغز در و که نوزنکه شود بنیش
تو بی رکیج و متو ای باشد ای همچو که قوت ای خدمه من ایکه جهود و کار
اعده تو تها بقت حارت غریزی پنهان بین سبب جلت عمری
و پنهان دیشیدن حارت بنیش قوی و حیج شود و هر کاهه ایز ب
شو قوت باضیکنست و بنیش بجهت شنی قوت دفعیت سیع و
متواتر شود و هر چند که دست داشتر است تغیره بنیش نیزه
پیشتر است جانیز کل که دار کاهه دار و ایجا پیش می دست
ساقط شود و بنیش بین سبب خاتم بله بیش دا خذون شود
باشند دو هم ای ای ای سیم اند شناختن تغیره بنیش سبب کی ایسا
آیاس از دو حال پر و بنیش کی ایک سبب شیم دو کی ای باشد
با سبب الگهلا مدر عضوی شریف شده بازهی تر دلکن و
بنیش همه که ای ای می سبب متبیر شود و دم ایک که ای ای می سبب
باشد والزمی پت لکه که بنیش بجهت جهیزی ای عضو که ای
لند و بی بجهت تغیره شود و باشد بنیش که ای ای سبب بجهت سبب ایانه قولد

کن بیش بهد که این زویی نماینند که شرک سبب نمایند
بله زنایش لکن بسب درد است که ادرار از خود را اسنس نمایند
که غیره نمایند بس از این دلخواه کی الگان در عرضی نفع
ناسن نمایند مبنی بر حال که بکسر شده و ممکن است درست ناسن بخواهد
نیز نمایند بس از این دلخواه اسنس نمایند که بکسر شده
چنان اگر بسب حرام باشی که اسنس نمایند و بکسر شده
چشم اگر بسب طبیعت و حسن اما همان اسنس از درویی نمایند
و بکسر شده اما نیز بخوبی بسب طبیع اما همان اسنس جان بکسر شده
که اسنس که کسر اسنس کرم است نمایند نشانی و مرتعش بسیم و موات
شود و هر چند که هبته است منشای خانه هر تراست و اگر اسنس
نمایند بجای اسکد و اگر سرد است مقاومت و بطری بشد
و هر کجا که نمایند خوب بطن نمایند ری بکسر دو بوقی خود بسب
نمایند نمایند طبع و اخلاق اند و بی طایه هر شود بسب ساریان
دبیا بیشه کسر شد نه از کنند شود و بیشه کی بدلک نمایند

جرارت دلخواه کسر است اسنس شده اند را بنده ام اسنس نمایند
بله بخواه و بخواه و نمایند و ممکن است بآشند همچنان که امداد اینها درد
دانه از فروزن ایاس نمایند و قوت و سرعت دوام آنها را داشت
دشود از بخواه که درد را داشت بآش و آذرین و قوت درد را داشت
که از سلیمانی بیارت شد و چون ایاس نهاد نمایی را درد داشت
و در زیرین رک نمود و شیر شود و توپ خود از هر گله و نمایی بخوبی
که و از هر گله و نمایی بخوبی شد و سرعت افزایی را داشت شد
از هر گله حاجت شد و هر گله که درد است ایاس
در زیرین رک و در ایاس داشت در خود و سعیت نمایند و دینی و دینی و دینی
و ممکن است نمایند و کرد از نمایی بخوبی شد و هر چند که نمایند
نهایی کرد و در کجا که ایاس نمایند شود و سرعت داشت در عرض ایندر
نقدان افت توت باز کدن ساده و مینم نمایند قوت خود و قدری بکسر
بس همچنان کسر است شده بجان شود و هر گاه ایاس نمایند شده باز

امهش زیارت کرد و داکر کوچک شد از من پر کشتر خود و قنبره کش
بسیست باش بجنان شود و حركاه ها اس ندر عضوی عصبین
با شرجهن بعد و رو و تولون و میش و هنگ کارنیز بهن باشند هست
مشن ملته و مثایی ترا باشد و داکر کارنیز پیش کار کار و می ری کس
و شرایه بسیار ترا باشد پعن مشن سپه زمشن علیم تر و متفق شد
و داکر کار داکر ک آندر آ در و داکر کار شیر کشیده بجن هنگ علیم و پهله
باشند پعن ترا باشد بسیت جس میشند همان شود که حركاه ها اس
اند حجاب با اند داد و داشت و داشت و داشت و داشت
تشن بکشند از هنگ علیم بسیت بچن بجنت بحیت و مدهان
شن بین سبیت سه اس کشیده اند و اند بر ای و سه شهزاده الکاس
آند شش پشن بچن بچن بچن بچن بچن بچن بچن بچن بچن
لعنی و دم بچن خداوند خان کرنیز بشد و هر آنرا آند تو اند آ در
و داکر اس اند حکم بشد بچن بچن بچن بچن بچن بچن بچن بچن

کیوس راندا ترا کرد و بعد از بخوبی زین بای بول بول بول
با سبیت سیم اند رفته رسیم اند شا من خیز من بیش از این
اعراض اتفاق نی داشت غیره خشم و ندوه و ترس کار و بین اینها خشم
از همه اگر در قوت حرارت غیره زی را بینه بین داشتم
و سریع کند و متواتر داکر خشم اتس جالت آن بینه شد و هم
آن را کنیت خود را نه بینه تلفخ که دار بده اگه احوال خوب نداشت
و لذت و شادی از هر گاه و دور خواهه قوت را هم من ترا خانه از همان
بران سبیت سیم ^{لار} بسرعت و قوت هر چند
بنانه همی و این دری داده درین را پرست بمن
و صفتی کشند و حرارت را باندرون باز کرد اند بین صفت و صفت
متغایرت و بطي شود و قوس که بکان باشند بین راسخ و مران
و تلفخ و بحال اکام کند و اینها بکان سیاست و بین را بینه بین
اندوه مند کند و آنها قسم ^{لار} بجهت ^{لار}
بالصواب سهسته تا میش زیر ^{لار}
الخروف ملین خانم ^{لار}
تجاری ترازه بجهت ^{لار}
شند

WMS Or 310

لاریمیان
چاپ اتفاقیون گران بینی از فون
خون نیم که بیکری میگیری
غزی پیش از این باز بسیار بزرگ شد
ویله رین بین بود و دیدنی بود که بین
بیکاری علیه گفتند

WMS or 310

